

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 68

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

22 Φεβρουαρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 068/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 068/02

Υπόθεση C-454/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Proximus SA, πρώην Belgacom SA, κατά Commune d'Etterbeek (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/EK — Άρθρα 12 και 13 — Διοικητικές επιβαρύνσεις — Τέλος για δικαιώματα εγκατάστασης διευκολύνσεων — Πεδίο εφαρμογής — Δημοτική ρύθμιση — Τέλος στις κεραίες κινητής τηλεφωνίας)

2

2016/C 068/03

Υπόθεση C-517/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Proximus SA, πρώην Belgacom SA, η οποία συνεχίζει τη διαδικασία που κίνησε η Belgacom Mobile SA κατά Province de Namur (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 97/13/EK — Άρθρα 4 και 11 — Οδηγία 2002/20/EK — Άρθρο 6 — Όροι από τους οποίους μπορεί να εξαρτάται η γενική άδεια και τα δικαιώματα χρήσεως των ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, καθώς και ειδικές υποχρεώσεις — Άρθρο 13 — Τέλος για δικαιώματα εγκαταστάσεως διευκολύνσεων — Πεδίο εφαρμογής — Κανονιστική ρύθμιση μιας επαρχίας — Φόρος επί των πυλώνων ή/και των μονάδων εκπομπής και λήψεως του δικτύου κινητής τηλεφωνίας)

3

EL

2016/C 068/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-25/14 και C-26/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αιτήσεις του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) κατά Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) κ.λπ. (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL κατά Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire — CFDT κ.λπ. (C-26/14) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας — Πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης αυτής — Εθνικές συλλογικές συμβάσεις — Σύστημα επικουρικής ασφαλίσεως — Καθορισμός από τους κοινωνικούς εταίρους ενός μόνον ασφαλιστικού φορέα επιφορτισμένου με τη διαχείριση του συστήματος αυτού — Επέκταση με υπουργική απόφαση του συστήματος αυτού στο σύνολο των μισθωτών εργαζομένων και των εργοδοτών του οικείου κλάδου δραστηριότητας — Περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου)	3
2016/C 068/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-132/14 έως C-136/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1385/2013 — Οδηγία 2013/62/ΕΕ — Οδηγία 2013/64/ΕΕ — Νομική βάση — Άρθρο 349 ΣΛΕΕ — Εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Τροποποίηση του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	4
2016/C 068/06	Υπόθεση C-157/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neptune Distribution SNC κατά Ministre de l'Économie et des Finances [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 — Οδηγία 2009/54/ΕΚ — Άρθρα 11, παράγραφος 1, και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προστασία του καταναλωτή — Ισχυρισμοί διατροφής και υγείας — Φυσικά μεταλλικά νερά — Περιεκτικότητα σε νάτριο ή αλάτι — Υπολογισμός — Χλωριούχο νάτριο (επιτραπέζιο αλάτι) ή συνολική ποσότητα νατρίου — Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης — Επιχειρηματική ελευθερία] . . .	5
2016/C 068/07	Υπόθεση C-180/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ημερήσια ανάπαυση — Εβδομαδιαία ανάπαυση — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας)	6
2016/C 068/08	Υπόθεση C-239/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abdoulaye Amadou Tall κατά Centre public d'action sociale de Huy (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2005/85/ΕΚ — Ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα — Άρθρο 39 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Πολλαπλές αιτήσεις ασύλου — Μη ανασταλτικό αποτέλεσμα της προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής περί μη περαιτέρω εξετάσεως μεταγενέστερης αιτήσεως ασύλου — Κοινωνική προστασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 19, παράγραφος 2 — Άρθρο 47)	6
2016/C 068/09	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/14 και C-289/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air France-KLM, πρώην Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, πρώην Brit Air (C-289/14) κατά Ministère des Finances et des Comptes publics (Φόρος προστιθέμενης αξίας — Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του φόρου — Εναέριες μεταφορές — Εισιτήριο το οποίο αγοράσθηκε, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκε — Παροχή υπηρεσίας μεταφοράς — Έκδοση του εισιτηρίου — Χρόνος καταβολής του φόρου)	7
2016/C 068/10	Υπόθεση C-293/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gebhart Hiebler κατά Walter Schlagbauer (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Δραστηριότητες που συνδέονται προς την άσκηση δημοσίας εξουσίας — Επάγγελμα του καπνοδοχοκαθαριστή — Καθήκοντα σχετικά με την πυρασφάλεια — Εδαφικός περιορισμός της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος — Υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος — Αναγκαιότητα — Αναλογικότητα)	8
2016/C 068/11	Υπόθεση C-297/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rüdiger Hobohm κατά Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Άρθρα 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 16, παράγραφος 1 — Έννοια εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας «κατευθυνόμενης προς» το κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή — Σύμβαση εντολής η οποία αποσκοπεί στην επίτευξη οικονομικού αποτελέσματος προηγούμενης συμβάσεως διαμεσολαβήσεως συναφθείσας στο πλαίσιο της «κατευθυνόμενης» στο κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή δραστηριότητας του επαγγελματία — Στενός σύνδεσμος]	9

2016/C 068/12	Υπόθεση C-300/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imtech Marine Belgium NV κατά Radio Hellenic SA [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις πιστοποίησης — Δικαιώματα του οφειλέτη — Επανεξέταση της αποφάσεως]	9
2016/C 068/13	Υπόθεση C-330/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Gyulai Kőzigazgatási és munkaügyi bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gergely Szemerey κατά Miniszterelnökséget vezető miniszter που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα του Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης — Γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 — Άρθρα 23 και 58 — Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 — Κανονισμός (ΕΚ) 1975/2006 — Ενίσχυση για την καλλιέργεια σπάνιου φυτικού είδους — Αίτηση καταβολής — Περιεχόμενο — Υποχρέωση υποβολής πιστοποιητικού — Κυρώσεις σε περίπτωση μη υποβολής]	10
2016/C 068/14	Υπόθεση C-333/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Court of Session (Σκωτία — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Scotch Whisky Association κ.λπ. κατά Lord Advocate, Advocate General for Scotland [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Κατώτατη τιμή των οισονπνευματών ποτών, υπολογιζόμενη βάσει της περιεκτικότητας του προϊόντος σε οινόπνευμα — Δικαιολόγηση — Άρθρο 36 ΣΛΕΕ — Προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο]	11
2016/C 068/15	Υπόθεση C-342/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X-Steuerberatungsgesellschaft κατά Finanzamt Hannover-Nord (Προδικαστική παραπομπή — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Άρθρο 5 — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Άρθρα 16 και 17, σημείο 6 — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Εταιρία παροχής φορολογικών συμβουλών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος και παρέχουσα υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος — Εθνική διάταξη βάσει της οποίας απαιτείται η εγγραφή σε μητρώο και η αναγνώριση των εταιριών παροχής φορολογικών συμβουλών)	12
2016/C 068/16	Υπόθεση C-371/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — APEX GmbH Internationale Spedition κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Αναπτήρες τσιγάρων με πυρόλυδο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Λήξη ισχύος — Άρθρο 13 — Καταστράγγιση — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 — Κύρος — Επέκταση δασμού αντιντάμπινγκ σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ο κανονισμός που επέβαλε τον δασμό αυτόν έχει παύσει να ισχύει — Μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών]	13
2016/C 068/17	Υπόθεση C-388/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Timac Agro Deutschland GmbH κατά Finanzamt Sankt Augustin (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση στην αλλοδαπή — Αποφυγή της διπλής φορολογίας διά της απαλλαγής των εσόδων της κείμενης στην αλλοδαπή μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Συνεκτίμηση των ζημιών μιας τέτοιας μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Επανεκτίμηση των ζημιών που είχαν προηγουμένως εκπέσει σε περίπτωση μεταβίβασης της κείμενης στην αλλοδαπή επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Οριστικές ζημιές)	14
2016/C 068/18	Υπόθεση C-402/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Διοικητικού Εφετίου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Βιαμάρ — Ελληνική Αυτοκινήτων και Γενικών Επιχειρήσεων ΑΕ κατά Ελληνικού Δημοσίου (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φορολογικές διατάξεις — Εσωτερικοί φόροι — Δασμοί ταμιευτικού χαρακτήρα — Επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων — Άρθρο 30 ΣΛΕΕ — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Άμεσο αποτέλεσμα — Επιβολή τέλους ταξινόμησης σε αυτοκίνητα οχήματα κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος κράτους μέλους — Τέλος που συνδέεται με την ταξινόμηση και την ενδεχόμενη θέση σε κυκλοφορία του οχήματος — Απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής του τέλους σε περίπτωση μη ταξινόμησης του οχήματος)	15

2016/C 068/19	Υπόθεση C-407/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 1 de Córdoba (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Auxiliadora Arjona Camacho κατά Securitas Seguridad España SA (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/EK — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Απόλυση που ενέχει δυσμενή διάκριση — Άρθρο 18 — Αποζημίωση ή αποκατάσταση της ζημίας που πράγματι προκλήθηκε — Αποτρεπτικός χαρακτήρας — Άρθρο 25 — Κυρώσεις — Αποζημίωση τιμωρητικού χαρακτήρα)	15
2016/C 068/20	Υπόθεση C-419/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WebMindLicenses kft κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 2, 24, 43, 250 και 273 — Τόπος παροχής προκειμένου περί υπηρεσιών που παρέχονται με ηλεκτρονικά μέσα — Τεχνητός καθορισμός του τόπου αυτού μέσω μεθοδεύσεως χωρίς οικονομική υπόσταση — Κατάχρηση δικαιώματος — Κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7, 8, 41, 47, 48, 51, παράγραφος 1, 52, παράγραφοι 1 και 3 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ακρόασης — Χρησιμοποίηση από τη φορολογική αρχή αποδείξεων που συνελέγησαν στο πλαίσιο μη ολοκληρωθείσας παράλληλης ποινικής διαδικασίας εν αγνοία του υποκειμένου στον φόρο — Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών και κατάσχεση ηλεκτρονικών μηνυμάτων]	16
2016/C 068/21	Υπόθεση C-595/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Αντικείμενο της προσφυγής — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο)	18
2016/C 068/22	Υπόθεση C-605/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu κατά Pekka Komu, Jelena Komu [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Άρθρο 22, σημείο 1 — Διαφορά σχετικά με εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων — Έννοια — Αίτηση λύσεως της συγκυριότητας επί ακινήτων με εκποίησή τους]	18
2016/C 068/23	Υπόθεση C-58/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Firma Theodor Pfister κατά Landkreis Main-Spessart [Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Υγιονομικές επιθεωρήσεις — Επίσημοι έλεγχοι ζωοτροφών και τροφίμων. — Χρηματοδότηση των ελέγχων — Έξοδα επιθεώρησης που σχετίζονται με τις διαδικασίες σφαγής — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Οδηγία 85/73/ΕΟΚ — Δυνατότητα είσπραξης ποσού που καλύπτει το πραγματικό κόστος των εξόδων επιθεώρησης και υπερβαίνει το ύψος των τελών που προβλέπονται από την οδηγία]	19
2016/C 068/24	Υπόθεση C-580/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sandra Bitter, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Ziegelwerk Höxter GmbH, κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/87/EK — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Πρόστιμο για υπέρβαση εκπομπών — Αναλογικότητα)	19
2016/C 068/25	Υπόθεση C-352/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2015 ο Edward Guja κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-823/14, Guja κατά Πολωνίας	20
2016/C 068/26	Υπόθεση C-357/15: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2015 — Επιτροπή κατά Σλοβενίας	20

2016/C 068/27	Υπόθεση C-614/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2015 — Rodica Popescu κατά Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj	21
2016/C 068/28	Υπόθεση C-631/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Ισπανία) στις 27 Νοεμβρίου 2015 — Carlos Álvarez Santirso κατά Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias	21
2016/C 068/29	Υπόθεση C-632/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 30 Νοεμβρίου 2015 — Costin Popescu κατά Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră και Serviciul Public Comunitar Regim	22
2016/C 068/30	Υπόθεση C-642/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2015 ο Toni Klement κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-211/14, Toni Klement κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	22
2016/C 068/31	Υπόθεση C-668/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2015 — Jyske Finans A/S κατά Ligebehandlingsnævnet, που ενεργεί εξ ονόματος του Ismar Huskic	23
2016/C 068/32	Υπόθεση C-687/15: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	24

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 068/33	Υπόθεση T-512/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Front Polisario κατά Συμβουλίου (Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ένωσης και του Μαρόκου — Αμοιβαία ελευθέρωση για τα γεωργικά προϊόντα, τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα — Εφαρμογή της συμφωνίας στη Δυτική Σαχάρα — Front Polisario — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Ζήτημα κατά πόσον πράξη αφορά τον προσφεύγοντα άμεσα και ατομικά — Παραδεκτό — Συμφωνία με το διεθνές δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας)	26
2016/C 068/34	Υπόθεση T-379/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Universal Music κατά ΓΕΕΑ — Yello Strom (Yellow Lounge) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	26
2016/C 068/35	Υπόθεση T-534/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Murnauer Markenvertrieb κατά ΓΕΕΑ — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	27
2016/C 068/36	Υπόθεση T-850/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — CompuGroup Medical κατά ΓΕΕΑ — Schatteiner (SAM) (Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινοτικό σήμα — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Αφετηρία — Κοινοποίηση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών στον ηλεκτρονικό λογαριασμό που διατηρεί στο ΓΕΕΑ ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας — Εκπρόθεσμο — Απουσία ανωτέρας βίας ή τυχαίου γεγονότος — Προδήλως απαράδεκτο)	28
2016/C 068/37	Υπόθεση T-357/15 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Garcia Minguez κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Εσωτερικός διαγωνισμός της Επιτροπής ανοικτός στους εκτάκτους υπαλλήλους του εν λόγω θεσμικού οργάνου — Αποκλεισμός εκτάκτης υπαλλήλου εκτελεστικού οργανισμού — Άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Αίτηση αναρρέσεως προδήλως αβάσιμη)	28

2016/C 068/38	Υπόθεση T-627/15: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2015 — Frame κατά ΓΕΕΑ — Bianca-Moden (BIANCALUNA)	29
2016/C 068/39	Υπόθεση T-702/15: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — BikeWorld κατά Επιτροπής	30
2016/C 068/40	Υπόθεση T-704/15: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2015 — Micula κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
2016/C 068/41	Υπόθεση T-721/15: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — BASF κατά ΓΕΕΑ — Evonik Industries (DINCH)	32
2016/C 068/42	Υπόθεση T-724/15: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft κατά Επιτροπής	33
2016/C 068/43	Υπόθεση T-725/15: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Chemtura Netherlands κατά EFSA	33
2016/C 068/44	Υπόθεση T-731/15: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2015 — Kluyven κατά Συμβουλίου	34
2016/C 068/45	Υπόθεση T-733/15: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2015 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	35
2016/C 068/46	Υπόθεση T-734/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση F-119/14, FE κατά Επιτροπής	36
2016/C 068/47	Υπόθεση T-735/15: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — The Art Company B & S κατά ΓΕΕΑ — Manifatture Daddato και Laurore (SHOP ART)	37
2016/C 068/48	Υπόθεση T-741/15: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — British Aggregates κ.λπ. κατά Επιτροπής	38
2016/C 068/49	Υπόθεση T-749/15: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Nausicaa Anadyomène και Banque d'Escompte κατά ΕΚΤ	39
2016/C 068/50	Υπόθεση T-751/15: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Contact Software κατά Επιτροπής	39
2016/C 068/51	Υπόθεση T-752/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	40
2016/C 068/52	Υπόθεση T-757/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Facebook κατά ΓΕΕΑ — Brand IP Licensing (lovebook)	41
2016/C 068/53	Υπόθεση T-758/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — EDF Toruń κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)	42
2016/C 068/54	Υπόθεση T-761/15: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Sogera κατά Επιτροπής	43
2016/C 068/55	Υπόθεση T-764/15: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2015 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής	43
2016/C 068/56	Υπόθεση T-765/15: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2015 — BelTechExport κατά Συμβουλίου	44

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 068/57	Υπόθεση F-143/15: Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	45
2016/C 068/58	Υπόθεση F-146/15: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	45
2016/C 068/59	Υπόθεση F-147/15: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	46
2016/C 068/60	Υπόθεση F-149/15: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	46
2016/C 068/61	Υπόθεση F-108/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιανουαρίου 2016 — Vermoesen και Herkens κατά Επιτροπής	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 068/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 59 της 15.2.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 48 της 8.2.2016

EE C 38 της 1.2.2016

EE C 27 της 25.1.2016

EE C 16 της 18.1.2016

EE C 7 της 11.1.2016

EE C 429 της 21.12.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Proximus SA, πρώην Belgacom SA, κατά Commune d'Etterbeek

(Υπόθεση C-454/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/EK — Άρθρα 12 και 13 — Διοικητικές επιβαρύνσεις — Τέλος για δικαιώματα εγκατάστασης διευκολύνσεων — Πεδίο εφαρμογής — Δημοτική ρύθμιση — Τέλος στις κεραίες κινητής τηλεφωνίας)

(2016/C 068/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Proximus SA, πρώην Belgacom SA

κατά

Commune d'Etterbeek

Διατακτικό

Τα άρθρα 12 και 13 της οδηγίας 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν την επιβολή μιας επιβάρυνσης, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι δικαιούχοι εμπράγματος δικαιώματος επί κεραίας κινητής τηλεφωνίας ή δικαιώματος εκμετάλλευσης τέτοιας κεραίας.

⁽¹⁾ EE C 313 της 26.10.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Proximus SA, πρώην Belgacom SA, η οποία συνεχίζει τη διαδικασία που κίνησε η Belgacom Mobile SA κατά Province de Namur

(Υπόθεση C-517/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 97/13/EK — Άρθρα 4 και 11 — Οδηγία 2002/20/EK — Άρθρο 6 — Όροι από τους οποίους μπορεί να εξαρτάται η γενική άδεια και τα δικαιώματα χρήσεως των ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, καθώς και ειδικές υποχρεώσεις — Άρθρο 13 — Τέλος για δικαιώματα εγκαταστάσεως διευκολύνσεων — Πεδίο εφαρμογής — Κανονιστική ρύθμιση μιας επαρχίας — Φόρος επί των πυλώνων ή/και των μονάδων εκπομπής και λήψεως του δικτύου κινητής τηλεφωνίας)

(2016/C 068/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Proximus SA, πρώην Belgacom SA, η οποία συνεχίζει τη διαδικασία που κίνησε η Belgacom Mobile SA

κατά

Province de Namur

Διατακτικό

Τα άρθρα 6 και 13 της οδηγίας 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην επιβολή φόρου, όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται οικονομικά πυλώνα ή/και μονάδα εκπομπής και λήψεως του δικτύου κινητής τηλεφωνίας.

⁽¹⁾ EE C 352 της 30.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αιτήσεις του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) κατά Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) κ.λπ. (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL κατά Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire — CFDT κ.λπ. (C-26/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-25/14 και C-26/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας — Πεδίο εφαρμογής της υποχρεώσεως αυτής — Εθνικές συλλογικές συμβάσεις — Σύστημα επικουρικής ασφαλίσεως — Καθορισμός από τους κοινωνικούς εταίρους ενός μόνον ασφαλιστικού φορέα επιφορτισμένου με τη διαχείριση του συστήματος αυτού — Επέκταση με υπουργική απόφαση του συστήματος αυτού στο σύνολο των μισθωτών εργαζομένων και των εργοδοτών του οικείου κλάδου δραστηριότητας — Περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου)

(2016/C 068/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

κατά

Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) κ.λπ. (C-25/14), Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire — CFDT κ.λπ. (C-26/14)

Διατακτικό

Η εκ μέρους κράτους μέλους επέκταση, στο σύνολο των εργοδοτών και μισθωτών εργαζομένων ενός κλάδου δραστηριότητας, μιας συλλογικής συμφωνίας συναφθείσας από τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργοδοτών και μισθωτών εργαζομένων για ορισμένο κλάδο δραστηριότητας, η οποία αναθέτει σε έναν μόνον φορέα, επιλεγμένο από τους κοινωνικούς εταίρους, τη διαχείριση συστήματος υποχρεωτικής επικουρικής ασφαλίσεως θεσμοθετημένου προς όφελος των μισθωτών εργαζομένων, προσκρούνει στην υποχρέωση διαφάνειας που απορρέει από το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, εφόσον η εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν προβλέπει κανόνες προσήκουσας δημοσιότητας που να παρέχουν στην αρμόδια δημόσια αρχή τη δυνατότητα να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις πληροφορίες που της διαβιβάζονται σχετικά με την ύπαρξη πλέον συμφέρουσας προσφοράς.

Τα αποτελέσματα της παρούσας αποφάσεως δεν αφορούν τις συλλογικές συμβάσεις για τον ορισμό ενός και μοναδικού φορέα διαχείρισεως επικουρικού ασφαλιστικού συστήματος οι οποίες κατέστησαν υποχρεωτικές από τη δημόσια αρχή για το σύνολο των εργοδοτών και μισθωτών εργαζομένων ενός κλάδου δραστηριότητας πριν την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, με την επιφύλαξη των ένδικων προσφυγών που ασκήθηκαν πριν την ημερομηνία αυτή.

(¹) EE C 85 της 22.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-132/14 έως C-136/14) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1385/2013 — Οδηγία 2013/62/ΕΕ — Οδηγία 2013/64/ΕΕ — Νομική βάση — Άρθρο 349 ΣΛΕΕ — Εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Τροποποίηση του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2016/C 068/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Liukkonen, L. Visaggio και J. Rodrigues), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi και D. Martin)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová και E. Karlsson, F. Florindo Gijón και J. Czuczai)

Παραμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: Sampol Pucurull), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas και N. Rouam), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, B. Andrade Corre, M. Duarte και S. Marques)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές στις υποθέσεις C-132/14 έως C-136/14.

- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις υποθέσεις C-132/14 και C-136/14.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις υποθέσεις C-133/14 έως C-135/14.
- 4) Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neptune Distribution SNC κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-157/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 — Οδηγία 2009/54/ΕΚ — Άρθρα 11, παράγραφος 1, και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προστασία του καταναλωτή — Ισχυρισμοί διατροφής και υγείας — Φυσικά μεταλλικά νερά — Περιεκτικότητα σε νάτριο ή αλάτι — Υπολογισμός — Χλωριούχο νάτριο (επιτραπέζιο αλάτι) ή συνολική ποσότητα νατρίου — Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης — Επιχειρηματική ελευθερία]

(2016/C 068/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Neptune Distribution SNC

κατά

Ministre de l'Économie et des Finances

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 107/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σε συνδυασμό με το παράρτημα του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι απαγορεύει τη χρήση του ισχυρισμού «πολύ χαμηλή περιεκτικότητα σε νάτριο ή αλάτι» καθώς και κάθε ισχυρισμού που ενδέχεται να έχει το ίδιο νόημα για τον καταναλωτή όσον αφορά τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα άλλα νερά.

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς το άρθρο αυτό το να χρησιμοποιούνται στις συσκευασίες, στις ετικέτες και στις διαφημίσεις των φυσικών μεταλλικών νερών ισχυρισμοί και ενδείξεις που επιδιώκουν να δημιουργήσουν στον καταναλωτή την εντύπωση ότι τα εν λόγω νερά έχουν χαμηλή περιεκτικότητα σε χλωριούχο νάτριο ή αλάτι ή είναι κατάλληλα για δίαιτα πτωχή σε νάτριο, όταν η συνολική περιεκτικότητά τους σε νάτριο, υπό όλες τις παρούσες χημικές μορφές του, ανέρχεται σε 20 mg/l ή υπερβαίνει το όριο αυτό.

- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2009/54, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας αυτής καθώς και με το παράρτημα του κανονισμού 1924/2006.

(¹) EE C 184 της 16.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-180/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/88/EK — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ημερήσια ανάπαυση — Εβδομαδιαία ανάπαυση — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας)

(2016/C 068/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Μ. van Beek)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Αικ. Σαμώνη-Ράντου, Ν. Δαφνίου και Σ. Βώδινα)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να εφαρμόσει εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας μη υπερβαίνουσα, κατά μέσο όρο, τις 48 ώρες και παραλείποντας να διασφαλίσει ελάχιστο ημερήσιο χρόνο αναπαύσεως ή ισοδύναμη περίοδο αντισταθμιστικής αναπαύσεως που να διαδέχεται άμεσα τον χρόνο εργασίας τον οποίο η περίοδος αυτή θεωρείται ότι αντισταθμίζει, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 6 της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 184 της 16.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abdoulaye Amadou Tall κατά Centre public d'action sociale de Huy

(Υπόθεση C-239/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2005/85/EK — Ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα — Άρθρο 39 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Πολλαπλές αιτήσεις ασύλου — Μη ανασταλτικό αποτέλεσμα της προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής περί μη περαιτέρω εξετάσεως μεταγενέστερης αιτήσεως ασύλου — Κοινωνική προστασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 19, παράγραφος 2 — Άρθρο 47)

(2016/C 068/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abdoulaye Amadou Tall

κατά

Centre public d'action sociale de Huy

παρισταμένης της: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Διατακτικό

Το άρθρο 39 της οδηγίας 2005/85/EK του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 19, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα η προσφυγή που ασκείται κατά αποφάσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, περί μη περαιτέρω εξετάσεως μεταγενέστερης αιτήσεως ασύλου.

(¹) EE C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air France-KLM, πρώην Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, πρώην Brit Air (C-289/14) κατά Ministère des Finances et des Comptes publics

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/14 και C-289/14) (¹)

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του φόρου — Εναέριες μεταφορές — Εισιτήριο το οποίο αγοράσθηκε, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκε — Παροχή υπηρεσίας μεταφοράς — Έκδοση του εισιτηρίου — Χρόνος καταβολής του φόρου)

(2016/C 068/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air France-KLM, πρώην Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, πρώην Brit Air (C-289/14)

κατά

Ministère des Finances et des Comptes publics

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1999, και εν συνεχεία με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, έχουν την έννοια ότι η έκδοση εισιτηρίων από αεροπορική εταιρία βαρύνεται με φόρο προστιθέμενης αξίας όταν τα εισιτήρια αυτά δεν χρησιμοποιήθηκαν από τους επιβάτες και αυτοί δεν δικαιούνται επιστροφή του αντιτίμου που κατέβαλαν για την αγορά τους.
- 2) Τα άρθρα 2, σημείο 1, και 10, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/59, και εν συνεχεία με την οδηγία 2001/115, έχουν την έννοια ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας ο οποίος καταβλήθηκε κατά την αγορά του αεροπορικού εισιτηρίου από επιβάτη ο οποίος τελικώς δεν το χρησιμοποίησε καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο εισπράξεως του αντιτίμου του εισιτηρίου, είτε αυτό εισπράττεται από την ίδια την αεροπορική εταιρία είτε από τρίτο ο οποίος ενεργεί εξ ονόματός της και για λογαριασμό της είτε από τρίτο ο οποίος ενεργεί εξ ονόματός του αλλά για λογαριασμό της αεροπορικής εταιρίας.

- 3) Τα άρθρα 2, σημείο 1, και 10, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/59, και εν συνεχεία με την οδηγία 2001/115, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση που τρίτος διαθέτει προς πώληση εισιτήρια αεροπορικής εταιρίας για λογαριασμό της στο πλαίσιο συμβάσεως δικαιοχρήσεως και της καταβάλλει, για τα εκδοθέντα και μη χρησιμοποιηθέντα εισιτήρια, κατ' αποκοπήν ποσό υπολογιζόμενο σε ποσοστό επί του κύκλου εργασιών όσον αφορά τα σχετικά δρομολόγια, το εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσό βαρύνεται με φόρο ως αντιπαροχή για τα ως άνω εισιτήρια.

⁽¹⁾ EE C 253 της 4.8.2014.
EE C 261 της 11.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gebhart Hiebler κατά Walter Schlagbauer

(Υπόθεση C-293/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Δραστηριότητες που συνδέονται προς την άσκηση δημοσίας εξουσίας — Επάγγελμα του καπνοδοχοκαθαριστή — Καθήκοντα σχετικά με την πυρασφάλεια — Εδαφικός περιορισμός της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος — Υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος — Αναγκαιότητα — Αναλογικότητα)

(2016/C 068/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gebhart Hiebler

κατά

Walter Schlagbauer

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι καλύπτει την άσκηση επαγγέλματος, όπως του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης επαγγέλματος του καπνοδοχοκαθαριστή, στο σύνολό της, ακόμα και όταν το επάγγελμα αυτό επάγεται την άσκηση όχι μόνον ιδιωτικών οικονομικών δραστηριοτήτων, αλλά και την εκπλήρωση σχετικών με την πυρασφάλεια καθηκόντων.
- 2) Τα άρθρα 10, παράγραφος 4, και 15, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας 2006/123 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία περιορίζει την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος του καπνοδοχοκαθαριστή, στο σύνολό της, σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, καθόσον η εν λόγω ρύθμιση δεν επιδιώκει με συνέπεια και συστηματικότητα την επίτευξη του σκοπού της προστασίας της δημόσιας υγείας, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Το άρθρο 15, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε τέτοια ρύθμιση στην περίπτωση κατά την οποία τα σχετικά με την πυρασφάλεια καθήκοντα χαρακτηρίζονται ως καθήκοντα συνδεόμενα με υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, καθόσον ο προβλεπόμενος εδαφικός περιορισμός είναι αναγκαίος και ανάλογος προς την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών υπό οικονομικώς βιώσιμες συνθήκες. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξετάσει το ζήτημα αυτό.

⁽¹⁾ EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rüdiger Hobohm κατά Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Υπόθεση C-297/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Άρθρα 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 16, παράγραφος 1 — Έννοια εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας «κατευθυνόμενης προς» το κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή — Σύμβαση εντολής η οποία αποσκοπεί στην επίτευξη οικονομικού αποτελέσματος προηγούμενης συμβάσεως διαμεσολαβήσεως συναφθείσας στο πλαίσιο της «κατευθυνόμενης» στο κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή δραστηριότητας του επαγγελματία — Στενός σύνδεσμος]

(2016/C 068/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rüdiger Hobohm

κατά

Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθόσον αναφέρεται στη σύμβαση που καταρτίστηκε στο πλαίσιο εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας η οποία «κατευθύνεται» από έναν επαγγελματία «προς» το κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, έχει την έννοια ότι μπορεί να τύχει εφαρμογής σε σύμβαση, συναφθείσα μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία, η οποία δεν εμπίπτει μεν αυτή καθ'αυτήν στο πεδίο της εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας η οποία «κατευθύνεται» από τον εν λόγω επαγγελματία «προς» το κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή, πλην όμως συνδέεται με προγενέστερη σύμβαση συναφθείσα μεταξύ των ιδίων συμβαλλομένων στο πλαίσιο μιας τέτοιας δραστηριότητας. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει κατά πόσον συντρέχουν τα συστατικά του εν λόγω συνδέσμου στοιχεία, ιδίως το γεγονός ότι οι συμβαλλόμενοι στις δύο αυτές συμβάσεις είναι, *de jure* ή *de facto*, οι ίδιοι, ότι το επιδιωκόμενο με τις συμβάσεις αυτές οικονομικό αποτέλεσμα αφορά το ίδιο συγκεκριμένο αντικείμενο και ότι η σύμβαση εντολής έχει συμπληρωματικό ως προς τη σύμβαση διαμεσολαβήσεως χαρακτήρα στο μέτρο που αποσκοπεί στην επίτευξη του επιδιωκόμενου με την τελευταία αυτή σύμβαση οικονομικού αποτελέσματος.

⁽¹⁾ EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imtech Marine Belgium NV κατά Radio Hellenic SA

(Υπόθεση C-300/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις πιστοποιήσεως — Δικαιώματα του οφειλέτη — Επανεξέταση της αποφάσεως]

(2016/C 068/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Imtech Marine Belgium NV

κατά

Radio Hellenic SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 288 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν, στο εσωτερικό δίκαιο, διαδικασία επανεξετάσεως όπως αυτή του εν λόγω άρθρου 19.
- 2) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/2004 έχει την έννοια ότι, προκειμένου να προβεί στην πιστοποίηση ερήμην αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, ο δικαστής ο οποίος έχει επιληφθεί τέτοιου αιτήματος πρέπει να βεβαιωθεί ότι το εσωτερικό δίκαιό του επιτρέπει, πράγματι και άνευ εξαιρέσεως, την πλήρη επανεξέταση, τόσο ως προς το νομικό όσο και ως προς το πραγματικό μέρος, μιας τέτοιας αποφάσεως σε αμφότερες τις περιπτώσεις τις οποίες αφορά η διάταξη αυτή και ότι επιτρέπει την παρέκταση των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής κατ' αποφάσεως αφορώσας μια τέτοια μη αμφισβητούμενη αξίωση, όχι μόνον σε περίπτωση ανωτέρας βίας, αλλά και όταν άλλες εξαιρετικές περιστάσεις, ανεξάρτητες από τη βούληση του οφειλέτη, τον έχουν εμποδίσει να αμφισβητήσει την επίμαχη αξίωση.
- 3) Το άρθρο 6 του κανονισμού 805/2004 έχει την έννοια ότι η πιστοποίηση μιας αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, η οποία είναι δυνατό να ζητηθεί ανά πάσα στιγμή, μπορεί να αποφασιστεί μόνον από τον δικαστή.

⁽¹⁾ EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Gyulai Kkőzigazgatási és munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gergely Szemerey κατά Miniszterelnökséget vezető miniszter που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα του Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-330/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης — Γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 — Άρθρα 23 και 58 — Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 — Κανονισμός (ΕΚ) 1975/2006 — Ενίσχυση για την καλλιέργεια σπάνιου φυτικού είδους — Αίτηση καταβολής — Περιεχόμενο — Υποχρέωση υποβολής πιστοποιητικού — Κυρώσεις σε περίπτωση μη υποβολής]

(2016/C 068/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Gyulai Kkőzigazgatási és munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gergely Szemerey

κατά

Miniszterelnökséget vezető miniszter που υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα του Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα, σε συνδυασμό με τους κανονισμούς (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 473/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2009, και (ΕΕ) 1975/2006, της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 484/2009 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει στον αιτούντα τη χορήγηση γεωργοπεριβαλλοντικής ενισχύσεως την υποχρέωση να προσκομίσει στον οργανισμό πληρωμών, συγχρόνως με την αίτησή του ενισχύσεως, σχετικό με το σπάνιο φυτικό είδος πιστοποιητικό το οποίο του παρέχει το δικαίωμα λήψεως της ενισχύσεως αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι η κανονιστική αυτή ρύθμιση παρέσχε στους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να συμμορφωθούν, υπό εύλογες συνθήκες, προς τις απαιτήσεις αυτής, κάτι που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 58, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1122/2009 έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή κύρωση δεν έχει εφαρμογή σε αιτούντα τη χορήγηση γεωργοπεριβαλλοντικής ενισχύσεως ο οποίος παραλείπει να επισυνάψει στην αίτησή του ενισχύσεως έγγραφο όπως το επίμαχο πιστοποιητικό. Το άρθρο 23, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού έχει την έννοια ότι τέτοια παράλειψη επιφέρει, κατ' αρχήν, το απαράδεκτο της αιτήσεως για καταβολή γεωργοπεριβαλλοντικής ενισχύσεως.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Court of Session (Σκωτία — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Scotch Whisky Association κ.λπ. κατά Lord Advocate, Advocate General for Scotland

(Υπόθεση C-333/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Κατώτατη τιμή των οινοπνευματωδών ποτών, υπολογιζόμενη βάσει της περιεκτικότητας του προϊόντος σε οινόπνευμα — Δικαιολόγηση — Άρθρο 36 ΣΛΕΕ — Προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο]

(2016/C 068/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Σκωτία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE, Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

κατά

Lord Advocate, Advocate General for Scotland

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 922/72, (ΕΟΚ) 234/79, (ΕΚ) 1037/2001 και (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, δεν αντίκειται στην επιβολή εθνικού μέτρου όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, με το οποίο επιβάλλεται κατώτατη τιμή ανά μονάδα οινοπνεύματος για τη λιανική πώληση οίνου, υπό την προϋπόθεση ότι το μέτρο αυτό είναι πρόσφορο για την επίτευξη του σκοπού της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και ότι, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της κοινής γεωργικής πολιτικής και της εύρυθμης λειτουργίας της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων.
- 2) Τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη τα οποία επιθυμούν να αυξήσουν την τιμή των οινοπνευματωδών ποτών προς προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων να επιλέξουν ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, με την οποία επιβάλλεται κατώτατη τιμή ανά μονάδα οινοπνεύματος στη λιανική πώληση οινοπνευματωδών ποτών, αποκλείοντας ένα λιγότερο περιοριστικό για το εμπόριο και τον ανταγωνισμό εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέτρο, όπως είναι η αύξηση των ειδικών φόρων καταναλώσεως. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει εάν τούτο συμβαίνει, κατόπιν εμπεριστατωμένης αναλύσεως όλων των στοιχείων που σχετίζονται με την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί. Το γεγονός ότι το δεύτερο αυτό μέτρο δύναται να αποφέρει πρόσθετα οφέλη και να εξυπηρετήσει κατά τρόπο ευρύτερο τον σκοπό της καταπολεμήσεως της καταχρήσεως του αλκοόλ δεν συνιστά επαρκή λόγο για την απόρριψή του.
- 3) Το άρθρο 36 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, όταν εξετάζει εάν η εθνική κανονιστική ρύθμιση μπορεί να δικαιολογηθεί από λόγους σχετικούς με την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, οφείλει να εξετάσει κατά τρόπο αντικειμενικό εάν από τα προσκομισθέντα από το οικείο κράτος μέλος αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει βασίμως ότι τα επιλεχθέντα μέτρα είναι κατάλληλα για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών, καθώς και εάν οι σκοποί αυτοί μπορούν να επιτευχθούν με μέτρα λιγότερο περιοριστικά για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.
- 4) Το άρθρο 36 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι ο έλεγχος της αναλογικότητας εθνικού μέτρου όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη δεν περιορίζεται μόνο στις πληροφορίες, στα αποδεικτικά στοιχεία ή στα λοιπά έγγραφα που είχε στη διάθεσή του ο εθνικός νομοθέτης κατά τη θέσπιση του μέτρου αυτού. Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ο έλεγχος της συμβατότητας του εν λόγω μέτρου με το δίκαιο της Ένωσης διενεργείται βάσει πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων ή άλλων εγγράφων που διαθέτει το εθνικό δικαστήριο, υπό τους όρους που προβλέπει το οικείο εθνικό δίκαιο, κατά τον χρόνο της αποφάσεώς του.

(¹) EE C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X-Steuerberatungsgesellschaft κατά Finanzamt Hannover-Nord

(Υπόθεση C-342/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Άρθρο 5 — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Άρθρα 16 και 17, σημείο 6 — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Εταιρία παροχής φορολογικών συμβουλών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος και παρέχουσα υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος — Εθνική διάταξη βάσει της οποίας απαιτείται η εγγραφή σε μητρώο και η αναγνώριση των εταιριών παροχής φορολογικών συμβουλών)

(2016/C 068/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X-Steuerberatungsgesellschaft

κατά

Finanzamt Hannover-Nord

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους καθορίζουσα τις προϋποθέσεις προσβάσεως στη δραστηριότητα παροχής φορολογικών συμβουλών, η οποία περιορίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εταιρίας παροχής φορολογικών συμβουλών συσταθείσας σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους στο οποίο και είναι εγκατεστημένη, η οποία καταρτίζει, στο εν λόγω κράτος μέλος όπου η δραστηριότητα παροχής φορολογικών συμβουλών δεν είναι νομοθετικώς ρυθμισμένη, φορολογική δήλωση για αποδέκτη υπηρεσιών ευρισκόμενο στο πρώτο κράτος μέλος και την υποβάλλει στη φορολογική αρχή αυτού, χωρίς τα προσόντα τα οποία αποκτήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη από τη συγκεκριμένη εταιρία ή από τα φυσικά πρόσωπα τα οποία προβαίνουν εξ ονόματός της στην κατ' επάγγελμα παροχή φορολογικών συμβουλών να αναγνωρίζονται και να λαμβάνονται δεόντως υπόψη.

(¹) EE C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — APEX GmbH Internationale Spedition κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Υπόθεση C-371/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Αναπτήρες τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Λήξη ισχύος — Άρθρο 13 — Καταστρατήγηση — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 — Κύρος — Επέκταση δασμού αντιντάμπινγκ σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ο κανονισμός που επέβαλε τον δασμό αυτόν έχει παύσει να ισχύει — Μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών]

(2016/C 068/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

APEX GmbH Internationale Spedition

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Διατακτικό

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ είτε όχι, είναι ανίσχυρος.

(¹) EE C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Timac Agro Deutschland GmbH κατά Finanzamt Sankt Augustin

(Υπόθεση C-388/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση στην αλλοδαπή — Αποφυγή της διπλής φορολογίας διά της απαλλαγής των εσόδων της κείμενης στην αλλοδαπή μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Συνεκτίμηση των ζημιών μιας τέτοιας μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Επανενσωμάτωση των ζημιών που είχαν προηγουμένως εκπέσει σε περίπτωση μεταβιβάσεως της κείμενης στην αλλοδαπή επιχειρηματικής εγκαταστάσεως — Οριστικές ζημιές)

(2016/C 068/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Timac Agro Deutschland GmbH

κατά

Finanzamt Sankt Augustin

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε φορολογικό καθεστώς κράτους μέλους, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, δυνάμει του οποίου, αν ημεδαπή εταιρία μεταβιβάσει μια ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση σε αλλοδαπή εταιρία ανήκουσα στον ίδιο όμιλο με την πρώτη εταιρία, οι ζημιές της μεταβιβασθείσας εγκαταστάσεως που είχαν προηγουμένως εκπέσει επανενσωματώνονται στο φορολογητέο αποτέλεσμα της μεταβιβάζουσας εταιρίας σε περίπτωση που, δυνάμει συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, τα έσοδα μιας τέτοιας μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως απαλλάσσονται από τον φόρο στο κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει η εταιρία στην οποία ανήκε η εγκατάσταση αυτή.
- 2) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε φορολογικό καθεστώς κράτους μέλους, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, βάσει του οποίου, αν ημεδαπή εταιρία μεταβιβάσει μια ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση σε αλλοδαπή εταιρία ανήκουσα στον ίδιο όμιλο με την πρώτη εταιρία, αποκλείεται για την ημεδαπή εταιρία η δυνατότητα συνεκτιμήσεως στη φορολογική της βάση των ζημιών της μεταβιβασθείσας εγκαταστάσεως σε περίπτωση που, δυνάμει συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, η αποκλειστική αρμοδιότητα φορολόγησως των αποτελεσμάτων της εν λόγω εγκαταστάσεως ανήκει στο κράτος μέλος στο οποίο αυτή ευρίσκεται.

⁽¹⁾ EE C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Βιαμάρ — Ελληνική Αυτοκινήτων και Γενικών Επιχειρήσεων ΑΕ κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-402/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φορολογικές διατάξεις — Εσωτερικοί φόροι — Δασμοί ταμειυτικού χαρακτήρα — Επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων — Άρθρο 30 ΣΛΕΕ — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Άμεσο αποτέλεσμα — Επιβολή τέλους ταξινόμησης σε αυτοκίνητα οχήματα κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος κράτους μέλους — Τέλος που συνδέεται με την ταξινόμηση και την ενδεχόμενη θέση σε κυκλοφορία του οχήματος — Απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής του τέλους σε περίπτωση μη ταξινόμησης του οχήματος)

(2016/C 068/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Βιαμάρ — Ελληνική Αυτοκινήτων και Γενικών Επιχειρήσεων ΑΕ

κατά

Ελληνικού Δημοσίου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι πληροί τις προϋποθέσεις για να αναπτύσσει άμεσο αποτέλεσμα, ώστε να είναι δυνατή η επίκλησή του από ιδιώτη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του ιδίου και κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 30 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε πρακτική κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας δεν επιστρέφεται το τέλος ταξινόμησης που εισπράττεται κατά την εισαγωγή αυτοκινήτων οχημάτων από άλλα κράτη μέλη, μολονότι τα συγκεκριμένα οχήματα τα οποία δεν ταξινομήθηκαν ποτέ στο εν λόγω κράτος μέλος επανεξήχθησαν σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 380 της 27.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Auxiliadora Arjona Camacho κατά Securitas Seguridad España SA

(Υπόθεση C-407/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Απόλυση που ενέχει δυσμενή διάκριση — Άρθρο 18 — Αποζημίωση ή αποκατάσταση της ζημίας που πράγματι προκλήθηκε — Αποτρεπτικός χαρακτήρας — Άρθρο 25 — Κυρώσεις — Αποζημίωση τιμωρητικού χαρακτήρα)

(2016/C 068/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María Auxiliadora Arjona Camacho

κατά

Securitas Seguridad España SA

Διατακτικό

Το άρθρο 18 της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να εξασφαλίζεται η πραγματική και αποτελεσματική αποζημίωση ή αποκατάσταση, κατά τρόπο αποτρεπτικό και αναλογικό, για τη ζημία που προκλήθηκε από δυσμενή διάκριση λόγω φύλου, το άρθρο αυτό επιβάλλει στα κράτη μέλη που επιλέγουν τη χρηματική μορφή αποζημιώσεως να θεσπίσουν στην εσωτερική έννομη τάξη τους, κατά τον τρόπο που αυτά καθορίζουν, μέτρα τα οποία προβλέπουν την καταβολή στον ζημιωθέντα αποζημιώσεως που καλύπτει πλήρως την προκληθείσα ζημία.

(¹) EE C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WebMindLicenses kft κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

(Υπόθεση C-419/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 2, 24, 43, 250 και 273 — Τόπος παροχής προκειμένου περί υπηρεσιών που παρέχονται με ηλεκτρονικά μέσα — Τεχνητός καθορισμός του τόπου αυτού μέσω μεθοδεύσεως χωρίς οικονομική υπόσταση — Κατάχρηση δικαιώματος — Κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7, 8, 41, 47, 48, 51, παράγραφος 1, 52, παράγραφοι 1 και 3 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα ακροάσεως — Χρησιμοποίηση από τη φορολογική αρχή αποδείξεων που συνελέγησαν στο πλαίσιο μη ολοκληρωθείσας παράλληλης ποινικής διαδικασίας εν αγνοία του υποκειμένου στον φόρο — Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών και κατάσχεση ηλεκτρονικών μηνυμάτων]

(2016/C 068/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WebMindLicenses kft

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

Διατακτικό

1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι, για να εκτιμηθεί αν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, σύμβαση παραχωρήσεως αδείας με αντικείμενο τη μίσθωση τεχνογνωσίας που καθιστά δυνατή την εκμετάλλευση διαδικτυακού τόπου μέσω του οποίου παρέχονται διαδραστικές οπτικοακουστικές υπηρεσίες, συναφθείσα με εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένη η δικαιοπάροχος εταιρία, με σκοπό την υπαγωγή σε χαμηλότερο συντελεστή ΦΠΑ επί των εν λόγω υπηρεσιών εντός αυτού του άλλου κράτους μέλους, το γεγονός ότι ο διαχειριστής και μοναδικός μέτοχος της δικαιοπαρόχου εταιρίας είναι ο δημιουργός της εν λόγω τεχνογνωσίας, ότι το άτομο αυτό ασκούσε επιρροή ή έλεγχο στην ανάπτυξη και στην εκμετάλλευση της εν λόγω τεχνογνωσίας και στην παροχή των υπηρεσιών που στηρίζονταν σε αυτήν, ότι οι επίμαχες υπηρεσίες παρέχονταν μέσω υπεργολάβων οι οποίοι είχαν την ευθύνη για την οικονομική διαχείριση, για το προσωπικό και για τα αναγκαία τεχνικά μέσα, όπως και οι λόγοι που οδήγησαν τη δικαιοπάροχο εταιρία να εκμισθώσει την ως άνω τεχνογνωσία σε εγκατεστημένη εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους εταιρία αντί να την εκμεταλλευτεί η ίδια, συνιστούν στοιχεία τα οποία δεν έχουν αποφασιστική σημασία καθαυτά.

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης για να προσδιορίσει αν η σύμβαση αυτή αποτελούσε ένα καθαρά επίπλαστο σχήμα που συγκαλύπτει το γεγονός ότι οι επίμαχες υπηρεσίες δεν παρέχονταν όντως από τη δικαιοδόχο εταιρία, αλλά στην πραγματικότητα από τη δικαιοπάροχο εταιρία, ερευνώντας ιδίως αν ο προσδιορισμός του τόπου της έδρας της οικονομικής δραστηριότητας ή της μόνιμης εγκαταστάσεως της δικαιοδόχου εταιρίας ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα ή αν η εταιρία αυτή, στο πλαίσιο της ασκήσεως της σχετικής οικονομικής δραστηριότητας, είχε την κατάλληλη οργανωτική δομή όσον αφορά την ύπαρξη εγκαταστάσεων, προσωπικού και τεχνικών μέσων, ή ακόμη αν η εν λόγω εταιρία ασκούσε την οικονομική αυτή δραστηριότητα στο όνομά της και για δικό της λογαριασμό, ιδία ευθύνη και ιδίω κινδύνω.

- 2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση διαπιστώσεως καταχρηστικής πρακτικής έχουσας ως αντικείμενο τον προσδιορισμό του τόπου της παροχής υπηρεσιών εντός κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο που θα λαμβανόταν υπόψη αν δεν υφίστατο η εν λόγω καταχρηστική πρακτική, το γεγονός ότι ο φόρος προστιθεμένης αξίας καταβλήθηκε εντός αυτού του άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με τη νομοθεσία του δεν εμποδίζει την έκδοση διορθωτικής πράξεως επιβολής του φόρου αυτού εντός του κράτους μέλους του τόπου όπου παρασχέθηκε πράγματι η επίμαχη υπηρεσία.
- 3) Ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας, έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή κράτους μέλους που εξετάζει το απαιτητό του φόρου προστιθεμένης αξίας για παροχή υπηρεσιών που έχουν ήδη επιβαρυνθεί με τον φόρο αυτόν εντός άλλων κρατών μελών υποχρεούται να υποβάλει αίτημα παροχής πληροφοριών στις φορολογικές αρχές αυτών των άλλων κρατών μελών όταν ένα τέτοιο αίτημα είναι χρήσιμο, ή ακόμα και αναγκαίο, για να προσδιοριστεί αν ο φόρος προστιθεμένης αξίας είναι απαιτητός εντός του πρώτου κράτους μέλους.
- 4) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει τη δυνατότητα της εκ μέρους της φορολογικής αρχής χρησιμοποίησής, για τους σκοπούς εφαρμογής των άρθρων 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 325 ΣΛΕΕ, 2, 250, παράγραφος 1, και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, προκειμένου η αρχή αυτή να διαπιστώσει την ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας, αποδεικτικών στοιχείων που συνελέγησαν στο πλαίσιο παράλληλης αλλά μη ακόμη ολοκληρωθείσας ποινικής διαδικασίας, εν αγνοία του υποκειμένου στον φόρο, για παράδειγμα προερχόμενων από παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών και από κατάσχεση ηλεκτρονικών μηνυμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι η συλλογή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων στο πλαίσιο της εν λόγω ποινικής διαδικασίας και η χρησιμοποίησή τους στη διοικητική διαδικασία δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα τα οποία εγγυάται το δίκαιο της Ένωσης.
- 5) Υπό συνθήκες όπως αυτές της κύριας δίκης, δυνάμει των άρθρων 7, 47 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο το οποίο ελέγχει τη νομιμότητα αποφάσεως περί εκδόσεως διορθωτικής πράξεως επιβολής φόρου προστιθεμένης αξίας που στηρίζεται σε τέτοια αποδεικτικά στοιχεία να εξακριβώσει, αφενός, αν η παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών και η κατάσχεση ηλεκτρονικών μηνυμάτων ήταν μέσα έρευνας προβλεπόμενα από τον νόμο και αν ήταν αναγκαία στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και, αφετέρου, αν η χρησιμοποίηση από την ως άνω αρχή των αποδεικτικών στοιχείων που συνελέγησαν με τα μέσα αυτά ήταν επίσης επιτρεπτή βάσει του νόμου και αναγκαία. Σε αυτό εναπόκειται, επιπροσθέτως, να εξακριβώσει αν, σύμφωνα με τη γενική αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, ο υποκείμενος στον φόρο είχε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας τη δυνατότητα προσβάσεως στα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία και υποβολής των παρατηρήσεών του επ' αυτών. Αν διαπιστώσει ότι ο ως άνω υποκείμενος στον φόρο δεν είχε τη δυνατότητα αυτή ή ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία συνελέγησαν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας ή χρησιμοποιήθηκαν στη διοικητική διαδικασία κατά παράβαση του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να μη λάβει υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία και να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση αν αυτή, για τον ως άνω λόγο, στερείται ερείσματος. Επίσης πρέπει να μη ληφθούν υπόψη τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία αν το προαναφερθέν δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να ελέγξει αν αυτά συνελέγησαν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή δεν μπορεί τουλάχιστον να βεβαιωθεί, βάσει του ελέγχου στον οποίο προέβη το ποινικό δικαστήριο στο πλαίσιο διαδικασίας με δυνατότητα προβολής της απόψεως του ενδιαφερομένου, ότι τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία συνελέγησαν σύμφωνα με το δίκαιο αυτό.

(¹) EE C 439 της 8.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-595/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Αντικείμενο της προσφυγής — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο)

(2016/C 068/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler και A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Pleśniak και K. Michael)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2014/688/ΕΕ του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, για την υπαγωγή των ουσιών: 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2 μεθοξυβενζυλο)φαιναυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-N-[[1-(διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου.
- 2) Τα αποτελέσματα της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/688 διατηρούνται σε ισχύ.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu κατά Pekka Komu, Jelena Komu

(Υπόθεση C-605/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Άρθρο 22, σημείο 1 — Διαφορά σχετικά με εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων — Έννοια — Αίτηση λύσεως της συγκυριότητας επί ακινήτων με εκποίηση τους]

(2016/C 068/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

κατά

Pekka Komu, Jelena Komu

Διατακτικό

Το άρθρο 22, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι επιπίπτει στην κατηγορία των διαφορών «σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής αγωγή με αίτημα τη λύση, μέσω της εκποιήσεως ή υλοποίησης της οποίας ανατίθεται σε διαχειριστή, συγκυριότητας επί ακινήτου.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Firma Theodor Pfister κατά Landkreis Main-Spessart

(Υπόθεση C-58/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Υγειονομικές επιθεωρήσεις — Επίσημοι έλεγχοι ζωοτροφών και τροφίμων. — Χρηματοδότηση των ελέγχων — Έξοδα επιθεώρησης που σχετίζονται με τις διαδικασίες σφαγής — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Οδηγία 85/73/ΕΟΚ — Δυνατότητα είσπραξης ποσού που καλύπτει το πραγματικό κόστος των εξόδων επιθεώρησης και υπερβαίνει το ύψος των τελών που προβλέπονται από την οδηγία]

(2016/C 068/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Firma Theodor Pfister

κατά

Landkreis Main-Spessart

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, δεύτερη φράση, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι επιτρέπει, κατά τη μεταβατική περίοδο του έτους 2007, την είσπραξη τελών για την κάλυψη των εξόδων των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των κρεάτων, τελών τα οποία καλύπτουν το κόστος που βαρύνει την αρμόδια αρχή, κατά την έννοια της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων που αναφέρονται στις οδηγίες 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/79/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997.

(¹) EE C 171 της 26.5.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Sandra Bitter, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Ziegelwerk Höxter GmbH, κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-580/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Πρόστιμο για υπέρβαση εκπομπών — Αναλογικότητα)

(2016/C 068/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sandra Bitter, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Ziegelwerk Höxter GmbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να θίξει, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, το κύρος του άρθρου 16, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, καθόσον προβλέπει πρόστιμο 100 ευρώ ανά τόνο εκπομπών ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακα για τον οποίο ο φορέας εκμεταλλεύσεως δεν παρέδωσε δικαιώματα.

(¹) EE C 96 της 23.3.2015.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2015 ο Edward Guja κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-823/14, Guja κατά Πολωνίας

(Υπόθεση C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Edward Guja (εκπρόσωπος: M. Szczepara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δημοκρατία της Πολωνίας

Η αίτηση αναίρεσεως απορρίφθηκε με διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2015 — Επιτροπή κατά Σλοβενίας

(Υπόθεση C-357/15)

(2016/C 068/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Sanfrutos Cano, M. Heller, D. Kukovec)

Καθή: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2015, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-357/15 από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου και την καταδίκη της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Craiova (Ρουμανία) στις 20 Νοεμβρίου 2015 — Rodica Popescu κατά Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Υπόθεση C-614/15)

(2016/C 068/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Craiova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Rodica Popescu

Εφεσίβλητη: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το γεγονός ότι η δραστηριότητα του προσωπικού που ασκεί ειδικά ελεγκτικά καθήκοντα στον τομέα της ζωικής υγείας εξαρτάται στενά από τη συνέχιση της δραστηριότητας μονάδων, όπως αυτές που αναφέρει η σκέψη 5, αποτελεί επαρκές επιχείρημα για τη διαδοχική σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου κατά παρέκκλιση από τους γενικής ισχύος κανόνες που θεοπίστηκαν για τη μεταφορά της οδηγίας 70/1999 ⁽¹⁾;
- 2) Μήπως η διατήρηση στη νομοθεσία διατάξεων ειδικού χαρακτήρα που επιτρέπουν τη διαδοχική σύναψη, για περίοδο όπως η περιγραφείσα, συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στον τομέα της ζωικής υγείας αντιβαίνει προς την υποχρέωση του κράτους όσον αφορά τη μεταφορά της οδηγίας 70/1999;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 4).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Ισπανία) στις 27 Νοεμβρίου 2015 — Carlos Álvarez Santirso κατά Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Υπόθεση C-631/15)

(2016/C 068/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Carlos Álvarez Santirso

Καθής: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου στην οποία παραπέμπει η οδηγία 1999/70/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για την εργασία ορισμένου χρόνου, την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση Αυτόνομης Κοινότητας, όπως ο νόμος 6/2009 του Πριγκιπάτου των Αστουριών, της 29ης Δεκεμβρίου 2009, περί αξιολογήσεως των καθηγητών δημοσίων υπαλλήλων και περί χορηγούμενων σε αυτούς κινήτρων, ο οποίος προβλέπει στο άρθρο του 2 ότι για να γίνουν δεκτοί οι ενδιαφερόμενοι στο πρόγραμμα αξιολογήσεως (και, ως εκ τούτου, να λάβουν τα οικονομικά κίνητρα που συνδέονται με το πρόγραμμα αυτό) πρέπει να είναι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, αποκλείοντας επομένως τους αναπληρωτές δημοσίου υπαλλήλους;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 30 Νοεμβρίου 2015 — Costin Popescu κατά Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră και Serviciul Public Comunitar Regim

(Υπόθεση C-632/15)

(2016/C 068/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Costin Popescu

Ανααιρεσίβλητοι: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră και Serviciul Public Comunitar Regim

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ στη Ρουμανία να επιβάλλει στους οδηγούς μοτοποδηλάτων οι οποίοι κατέχουν επίσημο έγγραφο, που τους παρέχει το δικαίωμα να οδηγούν στο δημόσιο οδικό δίκτυο πριν από τις 19 Ιανουαρίου 2013, την υποχρέωση, προκειμένου να συνεχίσουν να οδηγούν μοτοποδήλατα μετά τις 19 Ιανουαρίου 2013, να αποκτήσουν άδεια οδήγησης μέσω επιτυχούς υποβολής σε δοκιμασίες ή εξετάσεις παρόμοιες με εκείνες που προβλέπονται για τα άλλα μηχανοκίνητα οχήματα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 403, σ. 18).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2015 ο Toni Klement κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-211/14, Toni Klement κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Toni Klement (εκπρόσωπος: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Ανααιρεσίβλητο: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-211/14·

— να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως:

1. Πρώτον, δεν αμφισβητείται ότι το επίμαχο σήμα έχει χρησιμοποιηθεί αποκλειστικώς σε συνδυασμό με το πρόσθετο λεκτικό στοιχείο «Bullerjan». Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι συντρέχει περίπτωση παραμορφώσεως αποδεικτικών στοιχείων, σε σχέση με την κρίση επί του διακριτικού χαρακτήρα του πρόσθετου στοιχείου «Bullerjan». Το Γενικό Δικαστήριο χαρακτήρισε ως (απλώς) συνήθη τον διακριτικό χαρακτήρα του πρόσθετου στοιχείου. Κατά τον αναιρεσείοντα, η διαπίστωση ότι επρόκειτο για (απλώς) συνήθη διακριτικό χαρακτήρα επ' ουδενί στηριζόταν στα υφιστάμενα αποδεικτικά στοιχεία, αφού αυτά δεν παρείχαν ενδείξεις ως προς την έκταση, τη διάρκεια και την ένταση της χρήσεως του λεκτικού στοιχείου «Bullerjan», που είναι και το ίδιο καταχωρισμένο ως σήμα.
2. Δεύτερον, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε αντιφάσεις στο πλαίσιο της αιτιολογήσεως της διαπιστώσεώς του ότι το επίμαχο σήμα έχει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, προέβαλε συναφώς ως αιτιολογία ότι το σήμα αυτό έχει «ασυνήθιστη μορφή», αλλά, ταυτοχρόνως, δέχθηκε ότι και άλλες εταιρίες κατασκευάζουν φούρνους παρόμοιας μορφής. Μια άλλη αντίφαση έγκειται, κατά τον αναιρεσείοντα, στη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ενώ, από τη μία πλευρά, το επίμαχο σήμα έχει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα ανεξαρτήτως της λειτουργικότητάς του, από την άλλη πλευρά, ο διακριτικός αυτός χαρακτήρας δεν αναιρείται από το γεγονός ότι και άλλοι φούρνοι έχουν σχεδόν ολόιδια μορφή, για τον λόγο ότι η έντονη αυτή ομοιότητα εξηγείται στο πλαίσιο της προσπάθειας επιτεύξεως συγκεκριμένου τεχνικού αποτελέσματος. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο προέβαλε αντιφατική αιτιολογία ως προς τα δύο αυτά σημεία, με συνέπεια η κρίση του να ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.
3. Τρίτον, ο αναιρεσείων κάνει λόγο για διάφορα νομικά σφάλματα του Γενικού Δικαστηρίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾. Πρώτον, όταν εξέτασε τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος, όπως απαιτεί το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε, κατά την άποψη του αναιρεσείοντος, τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την εκτίμηση της υπάρξεως τέτοιου χαρακτήρα στις περιπτώσεις τριδιάστατων σημάτων. Αντιθέτως προς τα όσα επιτάσσει η νομολογία του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη στην απαιτούμενη σύγκριση του επίμαχου σήματος με τις μορφές που συνήθως έχουν οι φούρνοι. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το ζήτημα αν η μορφή του επίμαχου σήματος είχε λειτουργικό χαρακτήρα ήταν άνευ σημασίας ως προς την κρίση επί του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος αυτού. Κατ' αυτόν τον τρόπο όμως παραβίασε, κατά την άποψη πάντοτε του αναιρεσείοντος, την αρχή ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες οι οποίοι ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τη χρήση που πρέπει να γίνεται προκειμένου να διατηρούνται σε ισχύ τα δικαιώματα του δικαιούχου καταχωρισμένου σήματος το αποτελεί ένα εκ τα ων επιμέρους στοιχείων σύνθετου σήματος. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι αρκεί το σήμα που συνιστά επιμέρους στοιχείο άλλου σύνθετου σήματος να αναγνωρίζεται επίσης ως ένδειξη προελεύσεως. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο αθέτησε την υποχρέωση την οποία υπέχει, τόσο από το σαφές γράμμα του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα όσο και από τη νομολογία του Δικαστηρίου, να ελέγχει πάντοτε κατά πόσον έχει αλλοιωθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του καταχωρισμένου σήματος. Κατά τον αναιρεσείοντα, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει το ζήτημα αυτό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2015 — Jyske Finans A/S κατά Ligebehandlingsnævnet, που ενεργεί εξ ονόματος του Ismar Huskic

(Υπόθεση C-668/15)

(2016/C 068/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Jyske Finans A/S

Καθής: Ligebehandlingsnævnet που ενεργεί εξ ονόματος του Ismar Huskic

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η απαγόρευση των άμεσων διακρίσεων λόγω εθνικής καταγωγής κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την εν προκειμένω εφαρμοσθείσα πρακτική, σύμφωνα με την οποία σε πρόσωπα τελούντα σε όμοια κατάσταση και μη γεννημένα σε κάποια από τις σκανδιναβικές χώρες, σε κράτος μέλος, στην Ελβετία ή στο Λιχτενστάιν επιφυλάσσεται μεταχείριση λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν της οποίας τυγχάνουν πρόσωπα γεννημένα σε μια από τις ανωτέρω χώρες;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: συνιστά η πρακτική αυτή έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω εθνικής καταγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου — εφόσον δεν δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό σκοπό και τα μέσα επίτευξης αυτού του σκοπού δεν είναι πρόσφορα και αναγκαία;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί η πρακτική αυτή να θεωρηθεί καταρχήν ως πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την τήρηση των αυξημένων μέτρων επιμέλειας ως προς τον πελάτη, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 13, της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας;

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-687/15)

(2016/C 068/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher, L. Nicolae)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την παγκόσμια διάσκεψη ραδιοεπικοινωνιών του 2015 (WRC-15) της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU) τα οποία εγκρίθηκαν κατά την 3419η σύνοδό του, που πραγματοποιήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2015 στο Λουξεμβούργο·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Με την προσφυγή της η Επιτροπή ζητεί να ακυρωθούν τα «συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την παγκόσμια διάσκεψη ραδιοεπικοινωνιών του 2015 (WRC-15) της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU)» τα οποία εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο κατά την 3419η σύνοδό του, που πραγματοποιήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2015 στο Λουξεμβούργο.
2. Με την προσφυγή προβάλλεται ένας λόγος ακυρώσεως, ήτοι ότι το Συμβούλιο, εγκρίνοντας συμπεράσματα σχετικά με την παγκόσμια διάσκεψη ραδιοεπικοινωνιών του 2015 (WRC-15) της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU) αντί να εκδώσει απόφαση όπως πρότεινε η Επιτροπή, παρέβη το άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ το οποίο έχει εφαρμογή για τον καθορισμό της θέσεως που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στη WRC-15.
3. Η Επιτροπή υποστηρίζει συναφώς, πρώτον, ότι το άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή για τον καθορισμό της θέσεως που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης σε περίπτωση όπως η προκείμενη όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει την ιδιότητα μέλους τομέα στον συγκεκριμένο οργανισμό και έχει σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του καταστατικού χάρτη της ITU ορισμένα δικαιώματα στο πλαίσιο του οργανισμού αυτού.

4. Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι τροποποιήσεις των κανονισμών ραδιοεπικοινωνιών για τις οποίες η ίδια πρότεινε να καθοριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ η θέση που πρέπει να ληφθεί παράγουν έννομα αποτελέσματα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής τόσο σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές νομικό πλαίσιο όσο και σύμφωνα με τους οικείους κανόνες της Ένωσης.
 5. Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι πληρούνται εν προκειμένω και οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι τα όργανα της ΙΤΥ έχουν «[συσταθεί] από δεδομένη συμφωνία» και οι πράξεις για τις οποίες πρότεινε τον καθορισμό της θέσεως που πρέπει να ληφθεί δεν «συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας».
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Front Polisario κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-512/12) ⁽¹⁾

(Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ένωσης και του Μαρόκου — Αμοιβαία ελευθέρωση για τα γεωργικά προϊόντα, τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα — Εφαρμογή της συμφωνίας στη Δυτική Σαχάρα — Front Polisario — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Ζήτημα κατά πόσον πράξη αφορά τον προσφεύγοντα άμεσα και ατομικά — Παραδεκτό — Συμφωνία με το διεθνές δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας)

(2016/C 068/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (εκπρόσωποι: αρχικώς C.-E. Hafiz και G. Devers, στη συνέχεια G. Devers, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου, A. Westerhof Löfflerová και N. Rouam)

Παραβγαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta και D. Stefanov, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre και E. Paasivirta)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/497/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2012, για τη σύναψη της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με αμοιβαία μέτρα ελευθέρωσης για τα γεωργικά προϊόντα, τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα, με την αντικατάσταση των πρωτοκόλλων αριθ. 1, 2 και 3 και των παραρτημάτων τους και με τις τροποποιήσεις της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου αφετέρου (ΕΕ L 241, σ. 2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/497/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2012, για τη σύναψη της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με αμοιβαία μέτρα ελευθέρωσης για τα γεωργικά προϊόντα, τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα, με την αντικατάσταση των πρωτοκόλλων αριθ. 1, 2 και 3 και των παραρτημάτων τους και με τις τροποποιήσεις της ευρωμεσογειακής συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου αφετέρου, καθόσον με την απόφαση αυτή εγκρίνεται η εφαρμογή της συμφωνίας στη Δυτική Σαχάρα.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario).

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 23.2.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Universal Music κατά ΓΕΕΑ — Yello Strom (Yellow Lounge)

(Υπόθεση T-379/14) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 068/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Universal Music GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Viefhues, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Schneider, στη συνέχεια G. Schneider και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Yello Strom GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Gründig-Schnelle)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 274/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Yello Strom GmbH και της Universal Music GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Universal Music GmbH και η Yello Strom GmbH φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα, καθώς και, εξ ημισείας, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

(¹) EE C 292 της 1.9.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Murnauer Markenvertrieb κατά ΓΕΕΑ — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Υπόθεση T-534/14) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 068/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Traub και D. Horst, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Renck και M. Petersen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 2041/2012-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Murnauer Markenvertrieb GmbH και της Bach Flower Remedies Ltd

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.

- 2) Η Murnauer Markenvertrieb GmbH και η Bach Flower Remedies Ltd φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα, καθώς και, εξ ημισείας, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

(¹) EE C 351 της 6.10.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — CompuGroup Medical κατά ΓΕΕΑ — Schatteiner (SAM)

(Υπόθεση T-850/14)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινοτικό σήμα — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Αφετηρία — Κοινοποίηση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών στον ηλεκτρονικό λογαριασμό που διατηρεί στο ΓΕΕΑ ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας — Εκπρόθεσμο — Απουσία ανωτέρας βίας ή τυχαίου γεγονότος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2016/C 068/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Dix, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Simon Schatteiner (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: F. Schulz και H. Pernetz, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιουλίου 2014 (υπόθεση R 818/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Simon Schatteiner και CompuGroup Medical AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την CompuGroup Medical AG στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Garcia Minguez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-357/15 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Εσωτερικός διαγωνισμός της Επιτροπής ανοικτός στους εκτάκτους υπαλλήλους του εν λόγω θεσμικού οργάνου — Αποκλεισμός εκτάκτης υπαλλήλου εκτελεστικού οργανισμού — Άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΚΥΚ — Ίση μεταχείριση — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2016/C 068/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Maria Luisa Garcia Minguez (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Ortiz Blanco και Á. Givaja Sanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall, G. Gattinara και F. Simonetti, στη συνέχεια G. Gattinara και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2015, García Mínguez κατά Επιτροπής (F-72/14, Συλλογή ΔΔΔ, EU:F:2015:40).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Maria Luisa García Mínguez στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 279 της 24.8.2015.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2015 — Frame κατά ΓΕΕΑ — Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Υπόθεση T-627/15)

(2016/C 068/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Borghese, R. Giordano και E. Montelione, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «BIANCALUNA» — Υπ' αριθ. 11 251 808 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Αυγούστου 2015 στην υπόθεση R 2952/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και/ή
- να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ προκειμένου να αναλυθεί ο κίνδυνος συγχύσεως λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της αποδείξεως της χρήσεως που προσκόμισε η Bianca-Moden GmbH & Co. KG·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της παρούσας διαδικασίας·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να καταχωριστούν στην κλάση 25 τα ακόλουθα προϊόντα: εσώρουχα, πυτζάμες, τι-σερτ, σλιπ.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 207/2009, καθόσον επελέγη ένα μόνο προγενέστερο δικαίωμα·

- Εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 207/2009 κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρινόμενων σημείων.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — BikeWorld κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-702/15)

(2016/C 068/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BikeWorld GmbH (St. Ingbert, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Jony, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014, καθόσον και στο μέτρο που την αφορά·
- να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής όσον αφορά την προσφεύγουσα μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της υπό κρίση προσφυγής (άρθρο 278 ΣΛΕΕ).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C (2014) 3634 τελικό της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με την κρατική ενίσχυση της Γερμανίας υπέρ του Nürburgring (SA.31550 [2012/C] [πρώην 2012/NN])

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τα εξής:

1. Η προσφεύγουσα δεν ταυτίζεται πλέον με τη συμμετασχούσα στη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, δεν νομιμοποιείται παθητικά.
2. Η προσφεύγουσα δεν συμμετέσχε στη διαδικασία που οδήγησε στην επίδικη απόφαση. Κατά συνέπεια, έλαβε χώρα προσβολή του δικαιώματός της ακροάσεως.
3. Οι τωρινοί εταίροι της προσφεύγουσας δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τους αρχικούς εταίρους/δικαιούχους κατά τον χρόνο των χορηγήσεων των δανείων.
4. Ο επιδιωκόμενος με την ανάκτηση σκοπός της «αποφυγής ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων υπέρ ενός και μόνον προσώπου» δεν μπορεί να επιτευχθεί με την απόφαση της Επιτροπής, διότι η προσφεύγουσα δεν ανταγωνίζεται κανέναν ούτε ανταγωνίστηκε κανέναν από τον χρόνο της τελευταίας χορηγήσεως δανείου.
5. Η προσφεύγουσα δήλωσε ότι προτίθεται να προχωρήσει στη λύση και εκκαθάρισή της, εφόσον είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφύγει επαπειλούμενη πτώση πληρωμών, που θα είναι αναπότρεπτη εάν υποχρεωθεί σε οποιαδήποτε καταβολή λόγω ανακτήσεως ενισχύσεως.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2015 — Micula κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-704/15)

(2016/C 068/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Viorel Micula (Oradea, Ρουμανία), European Drinks SA (Ștei, Ρουμανία), Rieni Drinks SA (Rieni, Ρουμανία), Transilvania General Import-Export SRL (Oradea), West Leasing International SRL (Pantasesti, Ρουμανία) (εκπρόσωποι: J. Derenne, A. Dashwood, D. Vallindas, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1470 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38517 (2014/C) (πρώην 2014/NN) την οποία έδωσε σε εφαρμογή η Ρουμανία — Διαιτητική απόφαση Micula κατά Ρουμανίας της 11ης Δεκεμβρίου 2013 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 2112] (ΕΕ 2015, L 232, σ. 43).
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που
 - i. προσδιορίζει τον Viorel Micula ως «εργολάβο» και, επομένως, ως συμμετέχοντα στην ενιαία οικονομική οντότητα που συνιστά τον δικαιούχο της ενισχύσεως,
 - ii. προσδιορίζει τον δικαιούχο της ενισχύσεως ως ενιαία οικονομική οντότητα που περιλαμβάνει τον Viorel Micula, τον Ioan Micula, τις S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA και Transilvania General Import-Export SRL, και
 - iii. υποχρεώνει, στο άρθρο 2, παράγραφος 2, τους Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, και West Leasing SRL, από κοινού και αλληλεγγύως, να επιστρέψουν την κρατική ενίσχυση που έλαβε ο καθένας.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν οκτώ λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα και από κατάχρηση εξουσίας. Η Επιτροπή, χαρακτηρίζοντας εσφαλμένα την εκτέλεση της ICSID διαιτητικής απόφασης (στο εξής: διαιτητική απόφαση) ως χορήγηση κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, επεξέτεινε την εξουσία της, την οποία διαθέτει σε σχέση με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγεί η Ρουμανία μετά την προσχώρησή της στην ΕΕ, αναδρομικά στην περίοδο πριν την προσχώρηση. Η Επιτροπή δεν έχει προδήλως αρμοδιότητα να χρησιμοποιεί με τον τρόπο αυτόν την εξουσία της όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις. Η έκδοση αποφάσεως που έχει τέτοιο σκοπό και αποτέλεσμα συνιστά κατάχρηση εξουσίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
 - Πρώτον, η απόφαση δεν αποδεικνύει την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος, δεδομένου ότι θεωρεί την εκτέλεση/εφαρμογή της διαιτητικής αποφάσεως ως ασυμβίβαστη ενίσχυση. Η παρούσα υπόθεση πληροί τις προϋποθέσεις της νομολογίας Αστερίς (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, Αστερίς κ.λπ., 106/87 έως 120/87). Οποιοδήποτε πλεονέκτημα (το οποίο δεν υφίσταται) είναι πριν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην ΕΕ και βρίσκεται επομένως εκτός του πεδίου εφαρμογής των κανόνων της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις. Δεύτερον, η απόφαση δεν αποδεικνύει την ύπαρξη επιλεκτικότητας. Η διμερής επενδυτική συμφωνία Ρουμανίας-Σουηδίας (ΔΕΣ — η οποία αποτελεί τη νομική βάση της διαιτητικής αποφάσεως) θεσπίζει ένα σύστημα γενικής ευθύνης το οποίο εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο σε όλους τους επενδυτές. Τρίτον, η απόφαση δεν αποδεικνύει ότι το εν λόγω μέτρο μπορεί να καταλογιστεί στο ρουμανικό Δημόσιο. Η Ρουμανία δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την εκτέλεση της διαιτητικής αποφάσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 351 ΣΛΕΕ και των γενικών αρχών του δικαίου. Το άρθρο 351 ΣΛΕΕ προστατεύει τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η Ρουμανία μέσω της εκτέλεσης της ΔΕΣ με τη Σουηδία, κατά το διάστημα που επρόκειτο για συμφωνία μεταξύ ενός κράτους μέλους (Σουηδία) και μίας τρίτης χώρας (Ρουμανία), έναντι ενδεχόμενων επιπτώσεων των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ μετά την προσχώρηση της Ρουμανίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι αρχές της ΕΕ ενεθάρρυναν ενεργά τη σύναψη της ΔΕΣ και, κατά συνέπεια, δημιούργησαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η προσπάθεια για την επιβολή της εν λόγω ΔΕΣ μέσω διαιτησίας δεν θα αποκλειστεί π.χ. βάσει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται, επικουρικώς, από το ότι η φερόμενη ενίσχυση έπρεπε να θεωρηθεί συμβατή ενίσχυση. Το επίμαχο εθνικό μέτρο που υπήρξε το αντικείμενο της διαιτησίας και της διαιτητικής αποφάσεως ουδέποτε κρίθηκε ως ασυμβίβαστο. Εν πάση περιπτώσει, το μέτρο αυτό είναι συμβατό με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται, επικουρικώς, από το ότι η απόφαση προσδιορίζει εσφαλμένα τους δικαιούχους της φερόμενης ενισχύσεως. Η απόφαση δεν στοιχειοθετεί ότι ο Viorel και ο Ioan Mîcuița συμμετέχουν στη φερόμενη ενία οικονομική οντότητα ή ότι υφίσταται εν προκειμένω μία τέτοια ενιαία οικονομική οντότητα.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από σφάλματα που αφορούν την ανάκτηση της ενισχύσεως που διέταξε η απόφαση. Η απόφαση προσδιορίζει εσφαλμένα τους δικαιούχους της φερομένης ενισχύσεως και διατάσσει την ανάκτηση από ιδιώτες και εταιρίες που δεν είναι δικαιούχοι της φερομένης ενισχύσεως.
8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού κανόνα (δικαίωμα ακροάσεως). Η απόφαση με την οποία κινήθηκε η επίσημη διαδικασία δεν αναφέρει σε κανένα σημείο τις προσφεύγουσες European Drinks, Rieni Drinks, West Leasing και Transilvania General Import-Export.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — BASF κατά ΓΕΕΑ — Evonik Industries (DINCH)

(Υπόθεση T-721/15)

(2016/C 068/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Evonik Industries AG (Marl, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό κοινοτικό σήμα «DINCH» — Υπ' αριθ. 2 563 856 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 2080/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπον ώστε να απορρίπτει την προσφυγή του αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- επικουρικώς: να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-724/15)**

(2016/C 068/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e. V. (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Bittner και N. Thies, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον
 - με το άρθρο 1 αυτής διαπιστώνεται ότι στη Γερμανία έχουν χορηγηθεί, σε σχέση με τους ελέγχους ποιότητας του γάλακτος που διεξήχθησαν στη Βαυαρία, υπέρ των ενδιαφερόμενων γαλακτοκομικών εκμεταλλεύσεων στη Βαυαρία, κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κρατικές ενισχύσεις και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις από 1ης Ιανουαρίου 2007 είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά·
 - με τα άρθρα 2 έως 4 αυτής διατάσσεται η έντοκη ανάκτηση των εν λόγω ενισχύσεων από τους λαβόντες αυτές·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή το προσφεύγον ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 6295 τελικό της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται από τη Γερμανία για ελέγχους ποιότητας του γάλακτος στο πλαίσιο του νόμου για το γάλα και το λίπος SA.35484 (2013/C) (πρώην SA.35484 [2012/NN]).

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως, που κατ' ουσίαν είναι πανομοιότυποι ή όμοιοι με τους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2015 — Chemtura Netherlands κατά EFSA**(Υπόθεση T-725/15)**

(2016/C 068/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chemtura Netherlands (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), της 10ης Δεκεμβρίου 2015, για τη δημοσίευση ορισμένων τμημάτων των Συμπερασμάτων της EFSA επί της Αξιολογήσεως από ομότιμους (Peer-Review) σε σχέση με την επανεξέταση της εγκρίσεως της δραστικής ουσίας διφλουβενζουρόνη αναφορικά με τον μεταβολίτη PCA, ως προς τα οποία η προσφεύγουσα ζήτησε εμπιστευτική μεταχείριση βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1)·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του κανονισμού 1107/2009 και προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου.
 - Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομική βάση με την οποία η καθής συμπεράνε ότι όφειλε να δημοσιεύσει τα Συμπεράσματά της. Ακόμα και αν ήταν θεμιτή η έκδοση των Συμπερασμάτων τα οποία άντλησε η EFSA βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 1107/2009, η καθής παρέβη το άρθρο 63 του κανονισμού 1107/2009 καθότι δημοσίευσε εμπιστευτικές πληροφορίες.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η καθής στήριξε την απόφασή της σε εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και των συναφών επιστημονικών διδαγμάτων, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των απαιτήσεων τους για εμπιστευτικότητα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση θεμελιωδών αρχών του δικαίου της ΕΕ: προσβολή του δικαιώματος άμυνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως
 - Δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να εκφέρει τη γνώμη της επί εγγράφων στα οποία στηρίχθηκαν τα Συμπεράσματα της EFSA.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη τα ίδια της τα καθήκοντα
 - Η καθής δεν στήριξε την αξιολόγησή της σε όλα τα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία, μολονότι οφείλει να παρουσιάσει έργο ύψιστης επιστημονικής ποιότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης
 - Η προσφεύγουσα εξακολουθεί να διεξάγει συζητήσεις με την Επιτροπή και οι απαντήσεις της Επιτροπής καταδεικνύουν ότι θα έπρεπε να δοθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις επί των Συμπερασμάτων της EFSA στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης της Επιτροπής. Οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη πριν από τη δημοσίευση των Συμπερασμάτων της EFSA.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2015 — Klyuyev κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-731/15)

(2016/C 068/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: R. Gherson, Solicitor, B. Kennelly, Barrister, και T. Garner, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2015/1781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1777 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον ισχύουν για τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Πρώτον, ότι το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε κατάλληλη νομική βάση. Το άρθρο 29 ΣΕΕ δεν συνιστούσε κατάλληλη νομική βάση για την προσβαλλόμενη απόφαση διότι η εις βάρος του προσφεύγοντος καταγγελία δεν τον κατονόμαζε ως πρόσωπο το οποίο είχε υπονομεύσει το κράτος δικαίου ή προσβάλει τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ουκρανία (κατά την έννοια των άρθρων 21, παράγραφος 2, και 23 ΣΕΕ). Δεδομένου ότι η απόφαση ήταν ανίσχυρη, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί το άρθρο 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ για την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Κατά το χρονικό σημείο της επιβολής των περιοριστικών μέτρων, δεν υφίσταντο κατηγορίες εις βάρος του προσφεύγοντος στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας συνιστάμενες στο ότι οι δραστηριότητές του μπορούσαν να υπονομεύσουν το κράτος δικαίου ή ότι προσέβαλαν τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ουκρανία. Στην πραγματικότητα, τα περιοριστικά μέτρα επιδοκιμάζουν την παραβίαση του κράτους δικαίου από τις ουκρανικές αρχές όσον αφορά την εκ μέρους τους αντιμετώπιση του προσφεύγοντος.
2. Δεύτερον, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι ο προσφεύγων πληρούσε το κριτήριο καταχωρίσεως στον κατάλογο. Τα όσα υποστήριξε ενώπιον του Συμβουλίου η υπηρεσία του Γενικού Εισαγγελέα ήταν άκρως γενικόλογα και δεν θεμελιώνονταν σε οποιοδήποτε (και ακόμη λιγότερο, σε «συγκεκριμένο») αποδεικτικό στοιχείο μιας οποιασδήποτε ένδικης διαδικασίας κατά του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων επισήμανε τα σφάλματα που παρουσίαζαν τα ως άνω υποστηριχθέντα πριν από την επιβολή των περιοριστικών μέτρων, το δε Συμβούλιο δεν εξασφάλισε απαντήσεις και τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία εκ μέρους των ουκρανικών αρχών. Το Συμβούλιο έσφαλε καθόσον δέχθηκε κατά γράμμα τα υποστηριχθέντα, δεδομένης μάλιστα και της ελλείψεως ένδικης διαδικασίας στην Ουκρανία που να ανταποκρίνεται στις ευρωπαϊκές προδιαγραφές.
3. Τρίτον, ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος και το δικαίωμά του σε αποτελεσματική δικαστική προστασία. Σε μια υπόθεση που αφορά επανακαταχώριση στον κατάλογο, το Συμβούλιο έχει αυξημένο καθήκον να εξασφαλίσει πλήρη στοιχεία από τις αιτούσες αρχές και να παράσχει τα στοιχεία αυτά στο καταχωριζόμενο πρόσωπο. Εν προκειμένω δεν τηρήθηκε το καθήκον αυτό.
4. Τέταρτον, ότι το Συμβούλιο δεν εξέθεσε στον προσφεύγοντα επαρκείς λόγους για την καταχώρισή του στον κατάλογο. Οι δε εκτεθέντες λόγοι δεν ήταν σε επαρκή βαθμό λεπτομερείς και ακριβείς.
5. Πέμπτον, ότι το Συμβούλιο προσέβαλε σοβαρά τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος σχετικά με την προστασία της ιδιοκτησίας και της υπολήψεώς του. Τα περιοριστικά μέτρα επιβλήθηκαν χωρίς τις προσηκουσες εγγυήσεις ώστε να παρασχεθεί στον προσφεύγοντα η δυνατότητα να εκθέσει λυσιτελώς τις απόψεις του ενώπιον του Συμβουλίου. Τα περιοριστικά μέτρα δεν περιορίζονται σε συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο που φέρεται ότι αντιστοιχεί σε υπεξαιρεθέντα κρατικά κεφάλαια και ούτε καν περιορίζονται στο ποσό των κεφαλαίων που φέρονται ως υπεξαηρεθέντα.
6. Έκτον, ότι στο μέτρο που το Συμβούλιο ορθώς εκτιμά ότι τα κριτήρια καταχωρίσεως στον κατάλογο μπορούν να επεκταθούν σε οποιαδήποτε έρευνα μη έχουσα σχέση με ένδικη διαδικασία, τα κριτήρια αυτά δεν έχουν αναλογικό χαρακτήρα και είναι παράνομα.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2015 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-733/15)

(2016/C 068/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και M. Figueiredo, επικουρούμενοι από τον L. Silva Morais, δικηγόρο)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής η οποία κοινοποιήθηκε από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής με το SG-Greffe (2015) D/11533, της 12ης Οκτωβρίου 2015 ⁽¹⁾ έγγραφο.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Πορτογαλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η πράξη εκκαθαρίσεως που απέστειλε η Γενική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με το έγγραφο SG-Greffe (2015) D/11533, της 12ης Οκτωβρίου 2015, πάσχει τις ακόλουθες πλημμέλειες και, ως εκ τούτου, πρέπει να κηρυχθεί άκυρη:

- 1 — Η αιτιολογία για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως ενέχει σφετερισμό εκ μέρους της Επιτροπής των εξουσιών οι οποίες εμπίπτουν στη δικαιοδοτική σφαίρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω αναρμοδιότητας της Επιτροπής.
- 2 — Η προσβαλλόμενη πράξη βασίζεται σε τεχνητό καταμερισμό των αποτελεσμάτων της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-76/13, παραβιάζοντας, κατά συνέπεια, τις Συνθήκες ή κάθε κανόνα δικαίου σχετικού με την εκτέλεσή τους.
- 3 — Η προσβαλλόμενη πράξη της Επιτροπής παραβιάζει το δεδουλευμένο, ενέχοντας, εκ νέου, παραβίαση των Συνθηκών ή κάθε κανόνα δικαίου σχετικού με την εκτέλεσή τους.
- 4 — Η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει την ίδια παρανομία, καθόσον δεν τηρεί τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της σταθερότητας των εννόμων σχέσεων και της ασφάλειας δικαίου, τις οποίες κατοχυρώνει το δίκαιο της Ένωσης.
- 5 — Η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως της επιβολής διπλής ποινής, η οποία απαγορεύει να επιτυγχάνεται, με νέα ατομική νομική πράξη, ό,τι δεν επετεύχθη προηγουμένως με δικαστική απόφαση, ενέχοντας, επομένως, παραβίαση των Συνθηκών ή κάθε κανόνα δικαίου σχετικού με την εκτέλεσή τους.

⁽¹⁾ Απόφαση του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Επικοινωνιακών δικτύων, περιεχομένων και τεχνολογίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία ζητείται από την Πορτογαλική Δημοκρατία να καταβάλει το ποσό των 580 000 ευρώ σε εκτέλεση, μεταξύ της 25ης Ιουνίου και της 21ης Αυγούστου 2014, της χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-76/13.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση F-119/14, FE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Simonetti και G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: FE (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση F-119/14, FE κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή-αγωγή που άσκησε η FE στην υπόθεση F-119/14·

- να αποφανθεί ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα όσον αφορά την παρούσα διαδικασία·
- να καταδικάσει τη FE στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει 3 λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία επανειλημμένα υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) και από παραποίηση των στοιχείων της δικογραφίας όσον αφορά την εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής ερμηνεία και εφαρμογή της σχετικής με την ελάχιστη απαιτούμενη επαγγελματική πείρα προϋποθέσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ καθόσον διαπίστωσε ότι η ΑΔΑ είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ και από πλείονες εκ μέρους του παραβάσεις της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθόσον υποχρέωσε πρωτοδίκως την Επιτροπή να καταβάλλει στη νυν αντίδικο κατ' αναίρεση το ποσό των 10 000 ευρώ.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — The Art Company B & S κατά ΓΕΕΑ — Manifatture Daddato και Laurora (SHOP ART)

(Υπόθεση T-735/15)

(2016/C 068/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Art Company B & S, SA (Quel, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Sánchez Calderón και J. Villamor Muguerza, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Ιταλία), Sabina Laurora (Trani, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσες την καταχώριση του επίδικου σήματος: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SHOP ART» — Υπ' αριθ. 12 030 921 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2015, στην υπόθεση R 3050/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — British Aggregates κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-741/15)**

(2016/C 068/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: British Aggregates Association (Lanark, Ηνωμένο Βασίλειο), Tinney Quarries Ltd (St. Johnston, Ιρλανδία), MBC Quarries Ltd (Ballybofey, Ιρλανδία), Mac Sand Ltd (Stranorlar, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: L. Van den Hendе, δικηγόρος, και A. White, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Αυγούστου 2014 που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.18859 (11/C) (πρώην 65/10 NN) που έδωσε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο — Απαλλαγή από τον φόρο επί των αδρανών υλικών (Aggregates Levy) στη Βόρεια Ιρλανδία (πρώην N 2/04)· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών στην παρούσα διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι η παράβαση του άρθρου 110 ΣΛΕΕ και, συνεπακόλουθα, του άρθρου 107 ΣΛΕΕ μπορούσε να θεραπευτεί αναδρομικώς και να καταστεί έτσι η απαλλαγή από τον φόρο επί των αδρανών υλικών στη Βόρεια Ιρλανδία συμβατή με την εσωτερική αγορά.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται, επικουρικώς σε σχέση με τον πρώτο λόγο, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και σε πλάνη εκτιμήσεως διότι θεώρησε ότι η αναδρομική θεραπεία από το Ηνωμένο Βασίλειο ήταν συμβατή με την αρχή της αποτελεσματικότητας και με το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως διότι θεώρησε ότι η απαλλαγή από τον φόρο επί των αδρανών υλικών στη Βόρεια Ιρλανδία ήταν συμβατή με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος ⁽¹⁾ (κατευθυντήριες γραμμές του 2008 για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις), και, επομένως, με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι πληρούνται το τρίτο σκέλος του κριτηρίου της αναγκαιότητας βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2008 για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις, δηλαδή το ότι τα λατομεία της Βόρειας της Ιρλανδίας θα μπορούσαν να μετακυλίσουν τον φόρο επί των αδρανών υλικών στους πελάτες χωρίς να σημειωθεί σημαντική μείωση των πωλήσεων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε εμπεριστατωμένη και αμερόληπτη εξέταση ως προς το εάν η αναδρομική θεραπεία από το Ηνωμένο Βασίλειο ήταν συμβατή με την αρχή της αποτελεσματικότητας και με το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα και ως προς το εάν πληρούνται το τρίτο σκέλος του κριτηρίου της αναγκαιότητας βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2008 για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο, σύμφωνα με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, τον λόγο για τον οποίο θεώρησε ότι η αναδρομική αποκατάσταση από το Ηνωμένο Βασίλειο ήταν συμβατή με την αρχή της αποτελεσματικότητας και με το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα και τον λόγο για τον οποίο έκρινε ότι πληρούνται το τρίτο σκέλος του κριτηρίου της αναγκαιότητας βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2008 για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

⁽¹⁾ Community guidelines on State aid for environmental protection (EE 2008, C 82, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Nausicaa Anadyomène και Banque d'Escompte κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-749/15)**

(2016/C 068/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Nausicaa Anadyomène SAS (Παρίσι, Γαλλία) και Banque d'Escompte (Παρίσι) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή-αγωγή·

Κατά συνέπεια,

- να κρίνει την καθής-εναγόμενη υπεύθυνη, κατά την έννοια του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, για τα σφάλματα που διεπράχθησαν εξαιτίας της νομισματικής της πολιτικής σε σχέση με τα ελληνικά χρεόγραφα·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να αποκαταστήσει την υποστείσα ζημία η οποία εκτιμάται σε 10 901 448,38 ευρώ για την εταιρεία Nausicaa, με την επιφύλαξη συμπληρώσεως, και σε 239 058,84 ευρώ για την Banque d'Escompte·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από κατάφωρες παραβάσεις που διέπραξε η ΕΚΤ. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και παράβαση των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
 - Το τρίτο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και από τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της υπαίτιας συμπεριφοράς της ΕΚΤ και της ζημίας αυτής.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Contact Software κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-751/15)**

(2016/C 068/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Contact Software GmbH (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-M. Schultze, S. Pautke και C. Ehlenz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2015) 7006 τελικό στην υπόθεση AT.39846 — CONTACT/Dassault & PTC της 9ης Οκτωβρίου 2015,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 7006 τελικό στην υπόθεση AT.39846 — CONTACT/Dassault & PTC της 9ης Οκτωβρίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία που είχε υποβάλει στις 18 Νοεμβρίου 2010 βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: πλημμελής οριοθέτηση των οικείων αγορών

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, διότι δεν δέχθηκε τα στοιχεία και τα επιχειρήματα που προσκόμισε η προσφεύγουσα, τα οποία θα οδηγούσε σε στενότερη οριοθέτηση των οικείων αγορών, οι οποίες περιλαμβάνουν, αφενός, τις αγορές των λογισμικών «Σχεδιάσεως με υπολογιστές» (computer aided design, CAD), τα οποία απευθύνονται σε συγκεκριμένους παρόχους, ή μόνο των λογισμικών «High-End CAD» που χρησιμοποιούνται από τους κατασκευαστές οχημάτων και τους υπεργολάβους του κλάδου των οχημάτων, και, αφετέρου, της αγοράς των πληροφοριών για τις διεπαφές λογισμικών CAD, τις οποίες διαθέτει ο κάθε πάροχος.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση της δεσπόζουσας θέσεως της οικείας επιχειρήσεως, πλάνη οφειλόμενη ως επί το πλείστον στον προαναφερθέντα εσφαλμένο προσδιορισμό της αγοράς.

3. Τρίτος λόγος: μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόρριψη της καταγγελίας της δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

4. Τέταρτος λόγος: εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου, η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει προδήλως εσφαλμένη τη διαπίστωση της καθής ότι, όσον αφορά το κοινοτικό συμφέρον, δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για περαιτέρω διερεύνηση ενδεχόμενης παραβάσεως του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 123, σ. 18).

**Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-752/15)

(2016/C 068/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Μ. Σφυρη και Χ. Δέδε, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που τους κοινοιδήθηκε με την από 29 Οκτωβρίου 2015 επιστολή DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέταξε στην έκτη θέση την προσφορά των προσφευγουσών σε ένα από τα τρία επιμέρους «lots» και συγκεκριμένα στο τμήμα (Lot) 3, στα πλαίσια της υπ' αρ. DIGIT/R3/PO/2015/0008 — STIS IV ανοικτής διαγωνιστικής διαδικασίας με την ονομασία «Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)»·
- να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία των προσφευγουσών για την ευκαιρία που απώλεσαν να καταταγούν στην πρώτη θέση στο τμήμα 3 της συμφωνίας πλαίσιο STIS IV· και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί, επειδή παρέσχε πλημμελή αιτιολογία: (i) ως προς την αξιολόγηση της τεχνικής προσφοράς των προσφευγουσών, (ii) ως προς τους λόγους για τους οποίους οι οικονομικές προσφορές των νικητριών εταιρειών και κοινοπραξιών δεν κρίθηκαν υπερβολικά χαμηλές και λόγω παράβασης εκ μέρους της Επιτροπής των συμβατικών εγγράφων και του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την ύπαρξη προφανών λαθών αξιολόγησης.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Facebook κατά ΓΕΕΑ — Brand IP Licensing (lovebook)

(Υπόθεση T-757/15)

(2016/C 068/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Facebook, Inc. (Menlo Park, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Granado Carpenter και M. Polo Carreño, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «lovebook» — Υπ' αριθ. 9 926 577 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 2028/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, καθόσον ακυρώνει την απόφαση με την οποία το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 9 926 577 αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος LOVEBOOK, κρίνοντας ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως με το σκεπτικό ότι οι ομοιότητες μεταξύ των σημείων είναι μικρές σε σχέση με τις διαφορές τους, ότι η συνολική εντύπωση στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού είναι ότι δεν είναι παρόμοια και ότι τούτο ισχύει παρά τον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημμάτων·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — EDF Τοριή κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση T-758/15)

(2016/C 068/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EDF Τοριή SA (Τοριή, Πολωνία) (εκπρόσωπος: K. Sienkiewicz, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SME(2015)4950 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων της 3ης Νοεμβρίου 2015 και την πράξη επιβολής ΦΠΑ αριθ. 10054011 της 3ης Νοεμβρίου 2015, με τις οποίες επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα η υποχρέωση καταβολής διοικητικού τέλους λόγω εσφαλμένης αναγραφής του μεγέθους της επιχειρήσεως στο πλαίσιο της κοινοποιήσεως στο μητρώο REACH·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε έλλειψη υποχρεωτικής ισχύος της συστάσεως της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (2003/361/EK), και στην ανάγκη εφαρμογής των ισχυουσών στον τομέα αυτό εθνικών διατάξεων.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του κανονισμού 340/2008 ⁽¹⁾, επειδή ο Οργανισμός δεν έχει εξουσία επιβολής χρηματικών κυρώσεων στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν κοινοποιήσεις στο μητρώο REACH.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, λόγω επιβολής υπερβολικά υψηλού διοικητικού τέλους σε συνάρτηση με το έργο που προϋποθέτει ο προσδιορισμός του πραγματικού μεγέθους της επιχείρησης.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από υπέρβαση εξουσίας, λόγω της επιβολής τέλους δυνάμει της αποφάσεως 14/2015 του διοικητικού συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, ενώ η απόφαση αυτή δεν έχει υποχρεωτική ισχύ.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από προσβολή της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, λόγω της διαφοροποιήσεως του διοικητικού τέλους αναλόγως του μεγέθους της οντότητας στην οποία αυτό επιβάλλεται, ενώ από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η λύση αυτή είναι δίκαιη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ L 107, σ. 6).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Sogera κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-761/15)**

(2016/C 068/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société wallonne de gestion et de participations (Sogera) (Λιέγη, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Lapière και H. Baeyens, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3, 4, 5 και 6 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2014 σχετικά με τη μη κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση SA.34791 (2013/C) (πρώην 2012/NN) — Βέλγιο — Ενίσχυση διάσωσης υπέρ της Val Saint-Lambert SA, στο μέτρο που με αυτή διατάσσεται η ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως σε ύψος διπλάσιο του οικονομικού οφέλους της εταιρίας Val Saint-Lambert·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ο οποίος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή ως προς τον υπολογισμό του οικονομικού πλεονεκτήματος στο πλαίσιο της χορηγήσεως δανείου προς την Val Saint-Lambert SA και την επιβολή υποχρεώσεως διπλής επιστροφής του οικονομικού πλεονεκτήματος σε βάρος της ωφεληθείσας.

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2015 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-764/15)**

(2016/C 068/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Martin-Ehlers, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 1ης Οκτωβρίου 2014 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση SA.32833 (2011/C) (πρώην 2011/NN) — Αερολιμένας Hahn·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τα εξής:

- διαδικαστική παρατυπία καθόσον δεν υπήρξαν περαιτέρω συνομιλίες με την προσφεύγουσα το 2014,
- ελλιπής περιγραφή της υποθέσεως, μολονότι η καθής γνώριζε τα πραγματικά περιστατικά κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως,

- εσφαλμένη νομική εκτίμηση των μέτρων υπέρ του εν λόγω αεροδρομίου, στο μέτρο που ορισμένα μέτρα δεν χαρακτηρίστηκαν ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και άλλα χαρακτηρίστηκαν ως κρατική ενίσχυση η οποία συμβιβάζεται με την κοινή αγορά,
- μη συνεκτίμηση του γεγονότος ότι όλες οι διαλαμβανόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση ενισχύσεις υπέρ του εν λόγω αεροδρομίου διοχετεύθηκαν κατ' αποτέλεσμα στη Ryanair ως κυριότερο χρήστη του αεροδρομίου αυτού.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2015 — BelTechExport κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-765/15)

(2016/C 068/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BelTechExport ZAO (Μινσκ, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: J. Jędręca και E. Košíns, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1948 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά τη Λευκορωσία (ΕΕ 2015, L 284, σ. 62), καθόσον με αυτόν επεκτείνεται η εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων, ακόμα κι αν αυτή έχει ανασταλεί προσωρινώς, έναντι της προσφεύγουσας,
- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1957 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2012/642/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας (ΕΕ 2015, L 284, σ. 149), καθόσον με αυτήν επεκτείνεται η εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων, ακόμα κι αν αυτή έχει ανασταλεί προσωρινώς, έναντι της προσφεύγουσας, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν αιτιολογούν δεόντως τη συνεχή εγγραφή της στους σχετικούς καταλόγους και ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο επιβάλλει στο Συμβούλιο να αιτιολογεί τις αποφάσεις του.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις προσβάλλουν το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και αντίκεινται στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), καθόσον εκδόθηκαν χωρίς να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικώς τα δικαιώματά της άμυνας, ιδίως το δικαίωμα ακροάσεως και το δικαίωμα να κάνει χρήση διαδικασίας δυνάμει της οποίας θα μπορούσε να ζητήσει τη διαγραφή της από τον κατάλογο των προσώπων έναντι των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον βασίζονται στην εσφαλμένη υπόθεση ότι η προσφεύγουσα, ως σημαντική εταιρία στον τομέα της κατασκευής και εξαγωγής όπλων στη Λευκορωσία, ευνοείται από το καθεστώς Lukashenka.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις θίγουν το θεμελιώδες δικαίωμα ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ. 1 της ΕΣΔΑ, και ότι η εν λόγω προσβολή δεν βασίζεται σε αδιάσειστα στοιχεία, είναι αδικαιολόγητη και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-143/15)

(2016/C 068/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: A. Fombaron, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος με την οποία ο τελευταίος είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η απόφαση περί πρόωρης καταγγελίας της συμβάσεώς του με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 19 Αυγούστου 2015 απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να ακυρώσει την από 25 Φεβρουαρίου 2015 απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
- να ακυρώσει την από 2 Φεβρουαρίου 2015 απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-146/15)

(2016/C 068/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα να μετατραπούν σε μόρια αξιολογήσεως οι εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος οι οποίες καταρτίστηκαν από την προαγωγή του στον βαθμό AD 12 και εφεξής.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 8 Απριλίου 2015 απόφαση της ΑΔΑ με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα να μετατραπούν σε μόρια αξιολογήσεως οι εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος οι οποίες καταρτίστηκαν από την προαγωγή του στον βαθμό AD 12 και εφεξής,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-147/15)**

(2016/C 068/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2015,
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-149/15)**

(2016/C 068/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα η κύρωση της αναστολής προαγωγής κατά κλιμάκιο και υποχρεώθηκε αυτός να αποκαταστήσει τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση, και αξίωση αποζημιώσεως προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και της βλάβης στην υπόληψη που προβάλλει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση CMS 13-005 της τριμερούς ΑΔΑ καθόσον προβλέπει αναστολή προαγωγής κατά κλιμάκιο για διάρκεια 18 μηνών και αποκατάσταση της ζημίας η οποία καθορίσθηκε στην απόφαση σε 108 596,35 ευρώ·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ένταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- επικουρικώς, να μειώσει τη χρηματική κύρωση που περιέχεται στην απόφαση CMS 13-005·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να ικανοποιήσει την προκληθείσα στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ηθική βλάβη και τη βλάβη στην υπόληψή του, που εκτιμώνται σε 20 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιανουαρίου 2016 — Vermoesen και Herkens
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-108/15) ⁽¹⁾

(2016/C 068/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 320 της 28.9.2015, σ. 54.

